

Силата на Неговото присъствие

Силата на
Неговото
присъствие

Училище за пророческо поклонение

© 2008 Рон и Лин Пакър

Превод: Емил Енчев

Силата на Неговото присъствие

Съдържание

Преглед на поклонението	3
Сблъсък на култури	6
Силата на почитта	11
Разбиране на нашата позиция	22
Преживяване на Божието присъствие	26
Преглед на традиционното и пророческото поклонение	32
Свобода в поклонението	36
Религиозният дух	41
Влизане в области в поклонение	43
Свързване с характера на Бог	52
Спонтанност на събранието в поклонението	56
Силата на декрета	59
Позиционирайте се пророчески	68
Умение и помазание	73
Пророческо изразяване	77
Изкуствата в пророческото поклонение	83
Събирайки всичко	88
Цитати за поклонение, музика и изкуствата	96
Биография – Роб и Лин Пакър	104

Преглед на поклонението

Когато сте въввлечени в служение за поклонение за малко повече от тридесет години, виждате и преживявате много неща. През това време имахме привилегията да видим раждането и развитието на съвременната музика за поклонение, започвайки от служението на Дейв и Дейл Гарет „Писание в песен“ през 70-те години до сега, където има наводнение от нова музика за поклонение, която се появява на рафтовете на нашите магазини за записи всяка година.

Виждали сме стилове и тенденции, които идват и си отиват, и сме наблюдавали как служенията за поклонение в много църкви се променят през този период от време. За съжаление не всички от тези промени са били добри.

Епоха на духовно осъзнаване

Живеем във епоха, която е повече духовно съзнателна от която и да е предишна епоха. Хората са гладни за духовна реалност и търсят навсякъде, където могат, за да я намерят. Навсякъде, освен на единственото място, което би трябвало да води по пътя на духовната арена — църквата.

Какво общо има обаче това с поклонението?

Светът, който е гладен за духовна реалност, трябва да вижда тази реалност в църквата. Отговорът за техния глад трябва да бъде църква, която показва откровение и сила в своето време на поклонение. Църквата трябва да е такава, която е пълна с присъствието на Бог.

Поклонението е един от основните начини, които Бог очертава в Своето Слово, така че присъствието и силата да бъдат освободени сред нас. Той обича да обитава хваленията на Своите хора, носейки живот, спасение, избавление и изцеление. Такава църква има какво да предложи на един гладен свят.

Сегашното ни състояние

В много случаи през годините поклонението се характеризира по-скоро с използването на най-новите песни, отколкото с глад за Божието присъствие. Често можем да казваме, че сме гладни и че искаме Божието присъствие във времето ни за поклонение и че искаме да срещнем Бог, но много пъти нагласите, действията и отклиците, които виждаме седмица след седмица в нашите служби, не съвпадат с тези думи. Тъжно е да се каже, но с течение на времето сме станали склонни да се задвижваме повече от личните си

Силата на Неговото присъствие

предпочитания в поклонението, отколкото от глада си за Божието присъствие.

Една от опасностите, с които се сблъскваме в днешната църква, е лекотата, с която нашето поклонение може бавно да става все по-малко това, което Бог първоначално е го е замислил да бъде — място за откровение и среща с Бога — и все повече и повече попълване, платформа, която да покаже колко добра е нашата музика и да привлече и впечатли хората, така че те да искат да се върнат в нашата църква. Чувал съм пастори да казват, че поклонението е там, за да подготви хората да чуят Словото; или поклонението (поради своя професионализъм и излъскана презентация) е карта за изтегляне, за да накара хората да се върнат следващата седмица. Колко тъжно е това, когато Бог е замислил нашето поклонение да бъде много повече от това.

Ние сме създадени да познаваме Бога и Го срещаме в това място на поклонение. Ако не осигурим атмосферата или времето на хората да направят това в корпоративна обстановка, те ще останат с усещането, че са измамени, но много малко ще изразят това. Когато това се случва последователно, хората несъзнателно вземат решение дори да не се опитват да се покланят, защото знаят, че така или иначе няма да получат шанса да се срещнат с Бог.

Истинско поклонение

Истинското поклонение е много повече от пеенето на песни — то е пътешествие в сърцето на Бог. То е пророческо и откриващо по природа и изследва мистериите и свръхестествените области на Бог. Истинското поклонение освобождава апостолска и пророческа сила, която носи промени в индивидуалния живот, както и в корпоративния църковен живот. Тук в това училище използваме термините „пророческо поклонение“ или „поклонение в присъствието“, за да опишем този вид поклонение.

Навсякъде по света виждаме хора, които са гладни да срещнат Бог в своето поклонение и които не са готови да се задоволят с по-малко от това място за среща. През последните няколко години се наблюдава връщане към „поклонение в присъствието“ от „поклонение на предпочитанието“. Бог призовава хората Си обратно на мястото на почитане не Него в нашето поклонение. Именно това Го освобождава да бъде „Бог за нас и Бог чрез нас“.

Докато ние се фокусираме повече върху общата страна на поклонението в това училище, Бог прави велики неща чрез други изрази на поклонение; събрания като „Арфата и Лъкът“, което е

Силата на Неговото присъствие

комбинация от събрание за поклонение/ходатайство. Поклонението „Арфата и Лъкът“ всъщност е оказало голямо влияние върху църквата в световен мащаб, като е помогнало да се префокусираме върху пророческия израз на поклонението. Тази форма на поклонение обаче не се използва толкова лесно в корпоративна неделна обстановка.

Всички ние сме на пътешествие за откриване на това как най-добре можем да улесним това място за среща с Бог в нашите църковни събрания. За някои това пътуване обратно към свободата ще върви по-гладко, отколкото за други, но процесът е правилен. Нека оставим настрана нагласите си „всичко да бъде наред“ и да се насладим на пътуването.

Апостолски и пророчески призив

Това училище е апостолски и пророчески призив да се върнем към това да се покланяме по начина, по който Бог го е замислил — място, където идваме без друг дневен ред освен да се срещнем с Бог, Той да ни се разкрие, да Го обичаме и да Му позволим да ни обича. Място, което е живо с откровението на Бог, Исус и небесните неща. Това е мястото на Неговото преобразяващо присъствие, където телата се изцеляват и робствата се разчупват. Това е мястото, където сърцето на Татко се разкрива и очите ни се отварят отвъд естественото в духовната или небесната област. Това може да се случи за 15 минути или може да отнеме четиридесет, но готови ли сме да оставим Бог да определи дневния ред и времевата рамка?

Нека позволим на гласа на нашия дух да бъде чуто отново, докато вика да докосне Бог, и нека Му позволим да отговори на този вик с нещото, за което духът ни копнее — място за среща с Бог.

Сблъсък на култури

Живеем в свят, който деликатно и не толкова деликатно влияе на живота ни всеки ден. Нашият мироглед започва да се формира от най-ранните ни моменти. Този мироглед ще се превърне не само в обектива, през който гледаме на живота, но и ще създаде култура около живота ни, от която ще живеем.

Как се формира културата

Културата се формира, когато човек или група хора вярват в нещо и действат последователно в съответствие с тези вярвания през определен период от време. Нашата култура се състои от нещата, в които вярваме и начина, по който правим нещата. Тази култура взаимодейства с много култури, докато се движим през живота. Всъщност ние сме част от много култури едновременно.

- нашата етническа култура
- нашата семейна култура
- нашата лична култура
- нашата култура на работа
- културата на нашите връстници
- нашата църковна култура
- и други...

Докато израстваме, тези култури се припокриват и пресичат и най-общо казано не ни създават прекалено много проблеми, докато една култура не се сблъска с друга.

Най-значимата култура

За нас като християни обаче има една неспомената по-горе култура, която замества всички останали култури. Това е културата на Небесното царство. Нашето основно гражданство е това на Небесното царство. Ние първо сме граждани на това царство, след това граждани на страната, в която живеем. Някои от най-големите ни сблъсъци могат да дойдат, когато някоя от другите ни култури противоречи на културата на Небесното царство.

Културата на Небесното царство трябва, ако сме негови граждани, да стане нашата преобладаваща култура. И все пак много пъти несъзнателно правим предположението, че културата на Небесното царство съвсем случайно ще приюти останалите култури, от които сме част. Често като християни дори не знаем какво представлява културата на Небето — от какво се състои. Можем да знаем някои

неща като Десетте заповеди или Великата заповед; знаем, че трябва да обичаме хората и знаем, че трябва да споделяме Божията любов, но наистина ли знаем какво представлява културата на Небето и живеем ли в тази култура? Това е голямо предизвикателство за всички нас.

Какво представлява културата на Небесното царство?

Културата на Небесното царство се състои от много неща — управление, ценности, видение, взаимоотношения, музика, изкуство, удоволствия, работа, поклонение, финанси и т.н.

Има израз на тази култура на земята в любов, слугуване, даване, думи, нагласи, характер, поклонение, църковен живот, ежедневието и др. След това има израз на тази култура в Небето, в тронната зала, в това, което се случва в присъствието на Бог.

Но това е за след като умрем, нали? Тази част от небесната култура не влияе толкова много на този живот, освен ако Бог суверенно не ни покаже нещо от нея, като в Словото или във видение, а дори и тогава това са само картини и концепции, нали? Това наистина няма голямо значение за това как живея живота си тук, нали?

Да, има значение! Ние сме се успокоили с такова мислене, защото врагът знае, че ако наистина го хванем, ако наистина го разберем, хванем се за него и започнем да живеем от откровението на тази култура, тогава той е в ужасна опасност да загуби контрол тук на земята. Той е в опасност културата на Небето да бъде освободена на земята.

Понякога хората казват неща като „Поклонението се хваща, не се учи“, „Това са само песните — няма значение дали ще ми липсват“, „Всъщност аз не съм толкова в поклонението“ и други подобни неща. Тези твърдения наистина показват нашето непознаване на културата на Небесното царство. Казват, че ние не се интересуваме от поклонение, не виждаме причината да го има и че наистина така или иначе няма значение. Обаче, ако разбирахме целта на Бог за поклонението, щяхме да вдигнем ръце и да кажем „Научи ме, научи ме, позволи ми да се покланям!“

Исус каза: „Небесното царство наближи...“ Матей 10:7 *И като отивате, проповядвайте, като казвате: Небесното царство наближи.*

След това продължи да ни дава пример след пример за това какво представлява Небесното царство — Матей 5:3, 10; Матей 5:20; Матей

Силата на Неговото присъствие

7:21; Матей 13:11, 24, 31, 33, 44-45, 47, 52; Матей 16:19; Мат 18:3-4, 23, и много други.

Матей 13:11 *А Той им отговори: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено.*

Позиционирани за откровение

Има тайни, които чакат да ги открием. Поклонението е част от това, което ни позиционира за откровение и за откриване на тайните на Бог. В това място на поклонение, докато чакаме Бог, Той копнее да дойде и да сподели с нас дълбоки неща.

Второзаконие 29:29 *Скритото принадлежи на ГОСПОДА, нашия Бог, а откритото принадлежи на нас и на синовете ни до века, за да изпълняваме всички думи на този закон.*

Данаил 2:22 *Той открива дълбоките и скрити неща:*

Притчи 25:2 *Слава е за Бог да скрива всяко нещо, а слава е на царете е да издирват работите.*

Сблъсък на култури

Така че ние имаме културата на Небесното царство и имаме и нашите други култури. Това е добре до сблъсъка между двете. Тогава какво? Коя култура ще спечели? Тази, в която решим да ходим, ще бъде тази, която ще спечели.

Култура на поклонение

В Божието Слово има над 750 препратки относно Небето. Небето има култура, в която поклонението играе важна роля. Доколко знаем за поклонението на Небето? Защо Бог иска поклонение и какъв вид поклонение обича? Какви неща се случват в поклонението в небето и как това се отразява на начина, по който се покланяме тук и сега? За нас е важно да знаем, защото културата на поклонение в Небето е нашият модел за поклонение тук, на земята.

И така, кои са някои от нещата, които откриваме в Небето?

- Бог — всемогъщият, всезнаещият, неостаряващият, всесилният Бог – седи на Своя престол
- Спасителят, Този, Който даде Своя живот за нас – седи отдясно на Татко
- Святият Дух, Който е нашият Утешител и Учител
- Там има безсрамно, изцяло отдадено поклонение на Бог от всички
- Има откровение

Силата на Неговото присъствие

- Има молитви на светиите (като тамян) и ходатайство
- Има очистване на греха
- Има святост
- Има арфи (не пъшкат там) тръби и друга музика
- Има пеене
- Има ядене и пиене
- Има радост и смях
- Има старейшини, които хвърлят короните си пред Господ
- Има голям облак от свидетели
- Има ангели, същества и животни
- Има армия от ангели, които водят война
- Там има плодове на Духа, които никога не липсват
- Има култура на почит и любов, при която всички се ценят високо
- Има дървета с листа, които носят изцеление
- Няма болест или тъга
- Има река, която тече от престола на благодатта
- Има Баща, Който обича и дисциплинира Своите деца
- Има ... много повече, което можете да откриете сами

Това е мястото, което наричаме дом, мястото, на което сме граждани и посланици. Ако сме посланици на Небесното царство, тогава е добра идея да знаем какво и кого представляваме.

Виждаме свобода, святост, очистване, музика и пеене, радост и смях, поклонение, коленичене, любов, почит, ходатайство, изцеление и без съмнение много повече, което е част от културата на поклонението в Небето.

Как обича Бог да бъде почитан?

В Изход 5-та глава откриваме първото споменаване Бог да призовава народа Си към корпоративен израз на поклонение към Него. Бог казва на Мойсей да говори с фараона и да му каже да пусне хората Му, за да могат да Му се поклонят.

В Изход 5:1 Мойсей казва: „Бог казва — пусни народа Ми, за да Ми отпразнуват празник в пустинята.“ За какво е този празник и жертва, за които говорят?

В конкорданса на Стронг се казва за този стих — *празник – чагаг – означава празник (почивен ден), празнуване, танцуване, размотаване насам-натат (залитане като при пиянство?), движение в процесия, движение в кръг, тържествен празник.*

Силата на Неговото присъствие

От употребата на тази дума в Писанието виждаме, че Бог иска децата Му да знаят най-различни неща в своето поклонение пред Него — от пируване до танци до тържествуване. Когато погледнем какво казва Бог в останалата част от Писанието, откриваме, че Той копнее тези неща да станат част от културата на поклонение, която изграждаме тук на земята.

За повече информация за това как Бог обича да бъде почитан вижте Глава 7 — Свобода в поклонението.

Ето предизвикателството, пред което сме изправени. Готови ли сме да се запознаем отблизо с културата на Небесното царство? Готови ли сме да търсим и да прегърнем тези неща, които намерим? Готови ли сме да положим нашите лични или други култури и да ги направим подчинени на небесната култура, когато има сблъсък? Ако е така, ще открием, че ставаме все по-близо и по-близо до сърцето на Бог, както и научавайки и преживявайки царуването на неговото Царство тук на Земята — в нашия живот и в живота на тези, с които общуваме. „На земята, както е на небето“, ще се превърне във вик, който ще нахлуе в нас и ще прелее в ежедневието ни.

Силата на почитта

Бог ни е свързал с инстинктивно задаване и отговор на два невероятно важни въпроса. Не можем да не им отговорим и ще изживеем отговора на тези два въпроса.

Двата въпроса са — **Кой съм аз?** и **Какво струвам?** т.е. какво ме прави ценен?

Има четири основни области, които допринасят за нашето чувство за стойност и ценност. Те са:

Стойност, дължаща се на представяне

Това най-често идва в ранните ни години, когато установим, че сме добри в нещо и получаваме потвърждение за действията си. Това може да съобщи мощно на най-вътрешното ни същество, че сме ценни. Ако обаче това е единственият начин, по който сме потвърдени, това може да предаде много негативно послание — че сме ценни само когато се представяме добре.

Примери за начини, по които това може да се случи могат да бъдат:

- Родителите „обичат“ детето само, когато то отговаря на очакванията на родителите
- Родители сравняващи братя и сестри
- Съпруг/съпруга дава любов само, когато партньорът им ги обича
- Учител в училище, отдаващ признание само на успешните
- Работодател, който е доволен да жертва етиката, стига работата да е свършена

Интересен въпрос, който да си зададем, е: „Какъв е откликът ми към хора, които не отговарят на очакванията ми или които не се представят както очаквам или бих искал.“ Какво им съобщавам за тяхната стойност?

Когато представянето изтича от това, което сме — това е наистина положително.

Ефесяни 2:10 — ние сме Негово творение [шедьовър], създадени в Христос Исус за добри дела, в които Бог отнапред е наредил да ходим.

Стойност, дължаща се на позиция

Няма нищо лошо в това да искаме да успеем и да желаем да се усъвършенстваме. Понякога обаче можем да се опитаем да постигнем по-висока позиция на нашето работно място или служение с

Силата на Неговото присъствие

чувството, че ще бъдем значими, когато получим новата позиция, към която се стремим.

Примери за това могат да бъдат:

- Класово разграничение – изкачване по стълбата на бизнеса или служението
- Родителски натиск да бъдеш „лекар“ или „адвокат“ поради социален статус
- Стремез да бъдеш християнски работник „на пълен работен ден“ поради престижа
- Християнски работник на пълен работен ден попитан: „Кога ще се хванеш на истинска работа?“

Когато вашата самоличност е във вашата позиция, няма лесно да преминете от една позиция в „по-долна“ позиция. Слугуването няма да ви се струва лесно.

В Матей 20:20-28 виждаме учениците да търсят привилегирована позиция.

Ключът е да използваме позицията, в което сме, за да служим на другите.

Например, Филипяни 2:3-11 — Христовото отношение

Йоан 13:3-5 — знаейки Кой е и откъде е дошъл, Той изми краката на учениците Си.

Матей 20:20-28 — който е велик, трябва да бъде слуга на другите.

Няма да се стремим да печелим аргументи — за да докажем, че сме прави — това е нерешен позиционен въпрос.

Притчи 13:10 — *От гордостта произхожда само препиране*

Стойност поради характер

Вашата *личност* ви е дадена и тя обикновено не се променя — това е уникалната комбинация от начини, чрез които изразявате себе си и се свързвате с хората около вас.

Вашият *характер* се формира от решенията, които вземате. Човекът, който ще бъдете утре, се формира от решенията, които вземате днес.

- *Вие ще решите* дали сте спокоен или гневлив човек.
- *Вие ще решите* дали сте щедър или стиснат човек.
- *Вие ще решите* дали сте прилежен или мързелив човек.
- *Вие ще решите* дали сте точен или закъсняващ човек.
- *Вие ще решите* дали сте верен или неверен човек.

Силата на Неговото присъствие

- *Вие ще решите дали сте истинен или лъжещ човек.*
- *Вие ще решите дали сте насърчаващ или критикуващ човек.*
- *Вие ще решите дали сте почтен или непочтен човек.*

1 Царе 16:7 *Но Господ каза на Самуил: Не гледай на лицето му, нито на високия му ръст, понеже съм го отхвърлил. Защото не гледам, както гледа човек; понеже човек гледа на лице, а Господ гледа на сърце.*

1 Петрово 1:7 *С цел: изпитването на вашата вяра, което е по-скъпоценно от златото, което гине, но пак се изпитва чрез огън — да излезе за хвала и слава, и почест, когато се яви Исус Христос.*

Никога не се поддавайте на представяне за сметка на характера.

Вътрешна стойност

Вътрешната стойност е ценността, която е наша чисто и просто поради това „Кой“ ни е направил — Самият Бог!

Матей 16:26 *Понеже каква полза ще има човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби, или какво ще да даде човек в замяна на живота си?*

Псалм 49:7-8 *Нито един не може никак да изкупи брат си, нито да даде на Бога откуп за него. (Защото толкова скъп е откупът на душата им, че всеки трябва да се оставя от това завинаги),*

Това всъщност означава, че присъщата стойност само на един от нас струва повече от общото богатство на планетата! Това е страотно!!

Светът казва – Кой сте, произтича от това, което правите и каква позиция заемате.

Бог казва – Това, което правите и каква позиция заемате, произтича от това, което сте.

Всичко е свързано с разпознаването на ценността... Библията има дума за разпознаване на стойността... това е думата „Почит“.

Почитта е признаването на ценността на човека и изразът, подходящ за тази стойност.

Дефиниция на слава, почит

В Стария завет думите „слава“ и „почит“ произлизат от една и съща коренна дума:

- **Кабад <3513>**, което означава – **тежък, авторитетен, богат, изобилен, почитан, славен**

<3519> – блясък, достойнство, репутация

В Новия завет имаме две думи, „слава“ и „чест“, които имат сходни значения:

- **Чест** [**<5092>** Тиме (Тее-май)] **Оценка, чрез която е фиксирана цена, чест поради ранг (позиция).**
- **Слава** [**<1391>** Докса] **Мнение, оценка, възглед, достойнство, възвишено състояние.**

Римляни 2:7 **вечен живот на тези, които с постоянство в добри дела търсят слава, почит и безсмъртие;**

Отговорът на въпросите „Кой съм аз?“ и „Какво струвам?“ трябва да се намери във взаимоотношение с Исус.

Колосяни 1:27 **на които Божията воля беше да яви какво е богатство на славата на тази тайна между езичниците, т. е. Христос между вас, надеждата на славата.**

Евреи 2:6-11 **но някой е засвидетелствал някъде, като е казал: „Какво е човек, за да го помниш, или човешки син, за да го посещаваш? Ти си го направи само малко по-долен от ангелите, със слава и чест си го увенчал и си го поставил над делата на ръцете Си; всичко Си подіинил под краката Му...Защото беше уместно Онзи, заради Когото е всичко и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенства чрез страдания Начинателя на тяхното спасение. Понеже и Онзи, Който освещава, и онези, които се освещават, всички са от Един Баща; затова Той не се срамува да ги нарича братя,**

Римляни 8:29-30 **Защото, които предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Неговия Син, за да бъде Той първороден между много братя; а които предопредели, тях и призова, а, които призова, тях и оправда, а които оправда, тях и прослави.**

<1392> [държи в чест, облече с великолепиe, направи ги отлични, да направи достойнството и стойността на някой човек или нещо да станат явни и признати.]

Йоан 17:22 — **И славата <1391>, която Ти ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно.**

Когато сте признати и оценени за това „кой сте“, това предизвиква реакция във вас — освобождава ви да бъдете „това, което сте“ за другия човек.

Когато оценявате други хора за това „кои са те“, това предизвиква реакция у тях — освобождава ги да бъдат това „което са“ за вас.

Когато непочитате хора, вие се изключвате да получавате от това „кои са те“ и какво имат да дадат.

Семейната двойка има способността да освободи потенциала един на друг или да се изключат взаимно.

Изход 20:12 **Почитай** <3513> баща си и майка си, за да се продължат дните ти на земята, която ти дава ГОСПОД, твоят Бог.

1 Тимотей 5:17 Презвитерите, които управляват добре, нека бъдат удостоявани с двойна **почит** <5092>, особено онези, които се трудят в словото и поучението.

Римляни 12:10 Бъдете мили един към друг като към близки роднини, с братска обич; изпреварвайте се да си отдавате **почит** <5092> един на друг.

Как почитате някой, който не го заслужава?

Как почитате един баща, който не е бил добър баща по отношение на представянето?

Може да не успеете да ги почетете за тяхното *представяне*, но можете да ги почетете за тяхната *позиция*. Те все още са бащи.

Ами уличното хлапе, което може да няма представяне, позиция или характер? Вие ги почитате за *вътрешната им стойност* — която е невероятно голяма!

От къде го знам? Защото **само въз основа на нашата вътрешна ценност Исус умря за нас**. Ние нямахме характер, позиция или представяне, които да Го накарат да умре за нас.

Наистина е важно за нас да осъзнаем, че когато разпознаваме и изразяваме ценност за някого, изразът ни не трябва да бъде само с думи...той трябва да бъде и в нашите *отношения, отклици и действия*.

Ако съпругът казва на жена си „Обичам те“, но също така изразява отношения, отклици и действия, които казват друго, само думите няма да означават много за нея!

Защо Бог иска поклонение?

Силата на Неговото присъствие

Замисляли ли сте се някога защо Бог иска поклонение? Има ли Той нестабилно или несигурно его, което обича хората да се кланят и да се хвърлят пред Него, така че след това да се чувства много по-добре? Абсолютно не!!

Той е създал света да функционира в контекста на взаимоотношенията и Той знае, че никое взаимоотношение няма да оцелее и да процъфти в пълнотата на своето изразяване, освен ако всяка страна не признае стойността в другата страна и не изразява това подходящо и непрестанно. Тази среда на почит е точно това, от което се нуждае взаимоотношението, за да се развие в своята пълнота — всеки човек да бъде точно „който е“ за другия.

Давате ли си сметка, че ние сме такива, защото Бог е такъв.

Когато цените Бог „за тава Кой е Той“, това предизвиква реакция в Него — това Го освобождава да бъде „Този, Който е“ за вас.

Викът в сърцето на Бог винаги е бил да има хора, които да Го ценят за „това Кой е Той“, да изразяват по подходящ начин стойността и ценността Му и да Му позволяват да бъде всичко, което Той е за тях.

*Битие 17:7 И ще утвърдя завета Си между Мен и теб и потомците ти след тебе през всичките им поколения за вечен завет, **че ще бъда Бог на теб и на потомството ти след тебе.***

Бог казва „Ще ме оставите ли да бъда Себе Си?“

За какъв Бог говорим тук? Нека разгледаме Неговата стойност поради ...

Представяне

Сътворението, Кръстът, чудесата в Писанието, еврейската нация, изпълнените пророчества, хората в Писанието, какво е направил в живота на хора, които познавате, какво е направил във вашия живот.

Позиция

Създател на всичко, Източник на всички неща, Поддържащ всичко, Собственик на всички неща, Съдия на всичко, Бог Всемогъщ, Началник на небесните армии, Глава на Христовото Тяло, Цар на всички народи, Баща на всяко семейство.

Характер

Чист, Праведен, Любов, Верен, Истински, Всезнаещ, Щедър, Изцелител, Избавител, Снабдител.

Вътрешна стойност

???????? — Как можем да измерим това?

Едно от ключовите изисквания за **жертвата от Стария завет** беше, че тя **трябва да бъде най-добрата**. Не е ли това невероятно егоистично отстрана на Бог — да иска винаги най-доброто за Себе Си?

В старозаветната култура никога не бихте отишли в присъствието на земен цар или знаменитост с празни ръце. Винаги бихте взели със себе си подарък, който е представител на стойността, която сте поставили на човека, на когото сте го подарили. Правите „изявление за стойност“ на този човек.

Бог иска най-доброто, защото Той Е най-добрият! „Най-доброто“ е единственото подходящо изявление за ценност, което признава Божията ценност и Го освобождава да бъде всичко, което Той е за нас.

Част от духовната битка, в която живеем, е битката, която да ни накара да „непочитаме Бог“ и по този начин да се изключим от това Той да бъде всичко, което всъщност е за нас.

Малахия 1:6 *Син почита баща си и слуга – господаря си; и така, ако съм Аз баща, къде е почитта към Мен? И ако съм господар, къде е страхът от Мен? – казва ГОСПОД на Силите на вас, свещеници, които презирате името Ми. Но вие казвате: В какво показахме презрение към името Ти? 7 **Принасяте осквернен хляб на жертвеника Ми. Но вие питате: С какво Те осквернихме? С това, че казвате: Трапезата Господна е за презиране. 8 Когато принесете сляпо животно за жертва, казвате, че не било лошо. И когато принесете куцо или болно, пак не било лошо! Принеси го сега на началника си; ще бъде ли благоразположен към тебе, ще те приеме ли? – казва ГОСПОД на Силите. 9 И сега, помолете се на Бога, за да се смили над нас; понеже това зло е ставало чрез вас, ще ви приеме ли – казва ГОСПОД на Силите. 10 **Дано някой от вас да затвори вратата на храма, за да не палите огън на жертвеника Ми напразно! Аз не благоволя към вас, казва ГОСПОД на Силите, нито ще приема принос от ръката ви. 11 Защото от изгрева на слънцето до залеза му името Ми ще бъде велико между народите и на всяко място ще се принася на името Ми тамян и **чист принос. Защото Моето име ще бъде велико между народите,** казва ГОСПОД на Силите; 12 но вие го осквернявате, като казвате: Трапезата Господна е скверна и това, което тя ни доставя,*****

Силата на Неговото присъствие

ястието от нея, е за презиране. 13 Казвате още: Ето, каква досада е тя! И я презирате, казва ГОСПОД на Силите, като докарвате грабнатото, куцото и болното. Такъв принос като принасяте, да го приема ли от ръцете ви? – казва ГОСПОД. 14 **Затова проклет да бъде измамникът, който като има в стадото си мъжко и прави оброк, жертва на ГОСПОДА нещо с недостатък; защото Аз съм велик Цар, казва ГОСПОД на Силите, и името Ми е страшно между народите.** 2:1 И сега, ето заповедта, която се дава на вас, свещеници. 2 **Ако не послушате и ако не вземете присърце да отдадете слава на името Ми, казва ГОСПОД на Силите, тогава ще пратя върху вас проклятието и ще прокълна благословията ви;** дори ги проклет вече, понеже не вземате това присърце. 3 Ето, Аз ще разваля семето ви и ще намажа лицата ви с нечистотии – нечистотиите от жертвите ви; и вие ще бъдете отнесени заедно с тях 4 и ще познаете, че **Аз ви пратих тази заповед, за да бъде потвърден заветът Ми с Левий,** казва ГОСПОД на Силите. 5 Заветът Ми с него беше за живот и за мир, които му дадох заради страха, с който се боеше от Мен **и се страхуваше от името Ми.** 6 Законът на истината беше в устата му и неправата не се намери в устните му; ходеше вървеше с Мене в мир и правота и отвърна мнозина от беззаконие. 7 Понеже устните на свещеника трябва да пазят знание и от неговите уста народът трябва да иска закона, защото той е посланикът на ГОСПОДА на Силите.

Свещениците от Стария завет даваха на Бог „всякакво старо нещо“ и по този начин Му казваха „Това е, което мисля за Теб“. Знаете ли, че ние можем толкова лесно да направим точно същото нещо като новозаветни свещеници?

Какво да кажем, когато Бог не е „извършил неща“ в нашия живот така, както сме очаквали от Него?

Какъв е нашият отговор? Нашите действия говорят по-силно от думите ни. Когато мърморим и се оплакваме и сме заети със собствените си чувства и разочарования и не Му даваме хваление, ние наистина заявяваме, че тъй като Той не е извършил неща за нас, ние оценяваме Неговото представяне, позиция, характер и вътрешна стойност като „нула“. Поставени далеч по-високо от това е това, което чувстваме в момента и през което преминаваме. Това е невероятно арогантно нещо за едно малко човешко същество да каже на Всемогъщия Бог! — и невероятно обидно!

Силата на Неговото присъствие

Истината е, че ако Бог никога не отговори на друга моя молитва; ако никога повече не ме докосне с присъствието Си; ако никога повече не ми говори.....Той все още ще бъде достоен за моето необуздано и екстравагантно поклонение завинаги и завинаги — заради това Кой е Той!

Бог е разпознал нашата ценност и я е изразил силно — Той чака ние да направим същото за Него!

Бог също пита „Кой Съм Аз и какво струвам?“ Нашият отклик и отговор на този въпрос има огромни последици в духовния свят!

Исус изрази желанието Си да разпознаем и оценим Неговата слава в Йоан 17:24

„Татко, желая където съм Аз, да бъдат с Мен и тези, които си Ми дал, за да гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си Ме възлюбил преди създаването на света.

Атаките на врага обикновено са свързани с клевети срещу характера на Бог.

Примери:-

Бог е **собственикът и източникът на всичко** — когато Бог ни казва да дадем финанси или нещо материално на някого, често можем да го задържим, мислейки, че ще имаме по-малко, ако даваме. Когато задържаме, правим мощно изявление пред Бог, че Той НЕ е собственикът и източникът за нас. По този начин непочитаме Бог и се изключваме от Него да бъде източникът за нас — което е нещото, което се нуждаем Той да бъде!

Наистина ли Бог е **всемогъщ** и **всезнаещ**? Искам да кажа може ли Той наистина ...

Да ми намери работа?

Да ми намери брачен партньор?

Да разреши проблемите в моя бизнес?

Да спаси моя нехристиянски съпруг?

Да ми покаже коя кариера да преследвам?

Наистина ли Бог **обича**?

Наистина ли се грижи за мен, особено след като продухам всичко?

Той наистина ли иска най-доброто за мен?

Наистина ли Бог е нашият **Снабдител** и наистина ли е **Верен**?

Може ли да осигури финанси за таксите ми за обучение?

Силата на Неговото присъствие

Това, което Бог е направил в живота на другите (свидетелства) и в нашия живот, изгражда вяра, за да Му се доверим в настоящата ни ситуация.

Някои други начини, по които можем да почитаме Бог:-

Да Му дадем фокусирано вниманието, да признаваме присъствието Му (да не Го игнорираме), да отделяме време за Него, да жертваме (да постим) — телевизия, храна, книги и др., за да бъдем с Него.

Допълнителни стихове за размисъл: -

Левит 26:11 Още ще поставя скинията Си сред вас; и няма да се погнуся от вас. 12 Ще ходя между вас и ще бъда вашият Бог, и вие ще бъдете мой народ. 13 Аз съм ГОСПОД, вашият Бог, Който ви изведе от земята на египтяните, за да не им робувате; и строших жеглите на ярема ви и ви направих да ходите изправени.

Еремия 24:7 Ще им дам и сърце да познават, че Аз съм ГОСПОД; и те ще Ми бъдат народ и Аз ще им бъда Бог; защото ще се върнат при Мене с цялото си сърце.

Йоан 5:22 Защото и Татко не съди никого, но е дал на Сина власт да съди всички, 23 за да почитат <5091> всички Сина, както почитат Татко. Който не почита Сина, не почита Бащата, Който го е пратил.

Йоан 8:49 Исус отговори: Нямам бяс; но Аз почитам Своя Баща, а вие Ме позорите.

Йоан 12:26 26 Ако някой служи на Мене, нека Ме последва; и където съм Аз, там ще бъде и служителят Ми; който служи на Мене, него ще почете Моят Баща.

1 Царе 2:30 Затова ГОСПОД, Израилевият Бог, каза: Аз наистина казах, че твоят дом и домът на баща ти щяха да ходят пред Мене довека; но сега ГОСПОД казва: Далеч от Мене! Защото онези, които почитат <3513> Мене, тях ще прославя и Аз, а онези, които ме презират, ще бъдат презрени.

2 Царе 12:10 Сега няма никога да се оттегли меч от дома ти, понеже ти Ме презря и взе жената на хета Урия, за да ти бъде жена.

Грехът на Давид беше откровено изявление пред Бог, че

- не би се доверил на Бог да осигури това, от което се нуждае
- Божиите принципи не трябва да се приемат на сериозно

Силата на Неговото присъствие

- че Бог би толерирал нечистотата и непокорството

Числа 20:12 Но ГОСПОД каза на Мойсей и Аарон: Понеже не ми вярвахте, за да Ме осветите пред израилтяните, затова вие няма да въведете това общество в земята, която им давам.

Числа 27:14 защото в пустинята Цин, когато обществото се противеше, вие не се покорихте на повелението Ми да Ме осветите при водата пред тях.

Левит 10:2 Затова огън излезе от присъствието на ГОСПОДА и ги изпепели; и умряха пред ГОСПОДА. 3 Тогава Мойсей каза на Аарон: Това е, което каза ГОСПОД: Аз ще се изявя като свят в онези, които се приближават към Мен, и ще се прославя пред целия народ. А Аарон мълчеше.

Исая 8:12 Не наричайте съюз всичко, което този народ нарича съюз, и не се бойте от това, от което те се боят, нито се плашете. 13 ГОСПОД на Силите – Него осветете, от Него се страхувайте и от Него треперете. 14 И Той ще бъде за светилище – но и за камък, о който да се спъват, и за канара, поради която да се оскърбят двата Израилеви рода – за мрежа и за примка на ерусалимските жители.

Разбиране на нашата позиция Гледна точка на поклонение от третото небе

Когато мислим за това как да се покланяме, ние често цитираме стихове като –

Псалм 100:4 Влезте в портите му със славословие [англ.: „с благодарност“] и в дворовете му – с хваление; славословете Го [англ.: „бъдете Му благодарни“] и благославяйте името Му.

Или пеем думите на песен от рода на: „Крача аз през Твоя двор към Свялото Ти място, покрай медния олтар.... Въведи ме в това свято място...“ и погрешно основаваме разбирането си върху това.

Представя ме си процес на

- преминаване през външния двор
- в Свялото място и от там
- в Светая светих, в нашето поклонение.

На какво сме учени? (изговорено или неизказано)

- Има процес, който трябва да следваме, за да влезем в Божието присъствие
- Влизането в Божието присъствие изисква работа
- Може би, ако имаме късмет, можем да усетим Неговото присъствие
- Че се опитваме с човешки усилия да надмогнем мислите си, да се съсредоточим и да се опитаем да влезем в присъствието на Бог.

Когато това се случи, нашият подход към поклонението може да се превърне в себични усилия и душевност и това е може би една от причините, поради които се борим толкова много, за да усетим Божието присъствие в нашите събрания и поклонение.

Псалм 100 се занимава със старозаветното поклонение. Звучи добре, но правилно ли е библейски, като се има предвид какво е направил Христос за нас чрез Своята смърт на кръста?

Служители на Нов завет

Сега сме служители на Новия завет, така че трябва да се покланяме от гледна точка на Новия завет.

- Исус направи нов и жив път към присъствието на Бог за нас — когато завесата беше разкъсана и Светилището беше отворено

Силата на Неговото присъствие

*Евреи 10:20 През новия и живия път, който Той е открил за нас през завесата, т. е. плътта Си, и като имаме велик Свещеник над Божия дом, **нека пристъпваме с искрено сърце в пълна вяра...***

- Ние идваме чрез Него при Татко; ние ставаме едно с Него; ние сме в Христос.
- *2 Коринтяни 5:17 Затова, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.*
- И Христос седи отдясно на Татко на високо. *Ефесяни 1:20, с която подейства в Христос, когато Го възкреси от мъртвите и Го сложи да седне от дясната Си страна на небесата,*
- Бог също казва, че ние сме седнали с Него в небесни места *Ефесяни 2:6 и като ни възкреси заедно с Него, ни сложи да седим с Него в небесни места, в Христос Исус: ... така че тук е, където сме. Кога се позиционирахме там? Когато се новородихме. Това е нашата позиция в Христос, както учат Писанията. Телата ни са на земята, но нашият духовен човек има достъп и до небесната област.*

*Евреи 4:16 учи: Затова **нека пристъпваме с дръзновение** [англ.: „с увереност“] към престола на благодатта, за да придобием милост и да намерим благодат, която да помага в подходящото време.*

Нашият дух — свързва се с духовната област

- Когато някой се „роди отново“, той получава „нов дух“ и Святият Дух идва да живее в неговия духовен човек. — *Езекиил 36:26-27; Йоан 3:6; Езекиил 36:26 Ще ви дам и ново сърце и нов дух ще вложя вътре у вас...И ще вложя Духа Си вътре у вас и ще ви направя да постъпвате според наредбите Ми, да пазите законите Ми и да ги извършвате.*
- Ние се свързваме с духовната област чрез нашия дух — нашият духовен човек е пълен със слава, защото Царят на Славата живее в нас и защото Исус ни даде славата, която Татко Му даде. *Йоан 17:22 И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно:*
- Нашата позиция е такава на близост (интимност) с Бог чрез Христос.
- В момента нашият дух има двадесет и четири часов достъп до Бог, тъй като вече сме разположени в престолната зала

Интимността с Бог не е чувство — тя е правна позиция, а също и състояние на съществуване.¹ Бог е във вас и вие сте в Него. **Не можете да станете по-интимни с Бог, отколкото сте в момента.** Можете да ходите в по-дълбоко откровение на тази интимност и да опознаете Бог — сърцето, характера и личността Му — по-добре, но не можете да станете по-интимни, отколкото сте в момента. Това вече е уредено в Христос.

Каква е същината на битката?

Битката не е толкова да ни спре „да се опитваме да влезем в Божието присъствие“; същината на битката е и винаги е била, че дяволът иска да ни **попречи да осъзнаем, че вече сме там.** Тъй като не знаем, че вече сме там, ние продължаваме да се стремим да отиваме там.

Склонни сме да се покланяме от душата си, вместо от духа си. Когато правим това, с времето, необходимо за овладяване на мислите и разсейването ни, това винаги е бавен начин за влизане в Божието присъствие. Обикновено се покланяме от земята към небето, вместо да осъзнаем, че вече сме в присъствието на Бог и че чрез вяра можем да се покланяме лице в лице там.

Вие сте седнали с Христос в небесни места, затова Му се покланяйте от трето небе, от гледна точка на престолната зала (от вашия дух), а не от земята към небето (от вашата душа). *Йоан 4:23 Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Татко с дух и истина; защото такива иска Татко да бъдат поклонниците Му. 24 Бог е дух; и онези, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.*

Поклонението не е просто пеене — то е духовно преживяване. Що се отнася до поклонението и духовните преживявания, е от решаващо значение да се разбере тази наистина важна истина — **трябва да отидете там, където вече е вашият дух; трябва да изпитате това, което вашият дух вече изпитва.**

Копнеете ли за небесни преживявания? Започнете да виждате позицията си според истината и ще започнете да имате преживявания, които се подреждат с тази истина.

Какво знаете за поклонението, което се случва около престола? Изучавали ли сте как изглежда тази област?

¹ Благодарим на Патриша Кинг за статията за интимността, която ни разкри откровението за гледната точка на поклонение от Третото небе

Трябва да осветим и обучим душата си.

Част от функцията на душата е да изяснява духовните реалности в земното преживяване. Ние винаги имаме духовни преживявания, независимо дали душата ни го знае или не.

Вашата душа трябва да бъде обучена да разпознава тези вълнения на откровение и духовно преживяване. Понякога ще усеща неща, които противоречат на истината. Вашият дух действа според истината. Вие избирате с какво да се свържете — с дух или душа. Осветете въображението си (вашия център на видение). Осветете и обучете душата си да се съобразява бързо с духовната реалност. Как? Чрез откровение и разбиране, като се приведете в съответствие с истината, вместо да вървите само според чувствата си; и чрез използване на силата на декрета.

Нека започнем да се покланяме от небесна гледна точка, в престолната зала, от реалността на третото небе.

Декрет на поклонение

Благодаря ти, Боже, че близостта (интимността) с Теб беше спечелена за мен чрез Христовото дело на кръста. Аз съм близо до Теб. Същност винаги съм в Твоето присъствие. Дори сега Ти ме изпълваш с Твоята слава и с вяра се присъединявам към ангелите, съществата и старейшините около Твоя престол в поклонение. Не трябва да се опитвам да стигна там — вече съм там. Веднага съм в Твоето присъствие. Моята душа и тялото ми се вписват в реалността на Духа и те изпитват чрез вяра славата, която Те заобикаля и Те изпълва. Покланям Ти се от тази гледна точка на престолната зала. Алилуя!

Преживяване на Божието присъствие

Казват ни и дори понякога ни учат от амвона, че не трябва да търсим преживяване — че не трябва да бъдем ориентирани към преживяването — но ние не можем да бъдем живи без него. Всяко едно нещо, което правим в живота, е преживяване — от разресването на косата до четенето на книга. Да живееш означава да преживяваш. Не може да бъде иначе. Дори когато сме мъртви, ще продължаваме да преживяваме през цялата вечност.

И така, защо казваме „Не търсете преживяване“, когато става въпрос за взаимоотношения с Бог? Защо? Защото сме се продали на лъжа. Лъжа, започната от дявола и увековечена от религиозния дух, която ни прави да онемеем, докато взаимоотношението ни с Бог не е нищо повече от четене на биография. Не можем да имаме каквото и да е взаимоотношение без преживяване — това е невъзможно. Само чрез преживяване се научаваме да познаваме този, с когото имаме взаимоотношение; като преживяваме неща заедно — добри и лоши — като говорим и наблюдаваме, като споделяме сърцето си и чуваме сърцата на другите.

Бил Джонсън — *„Свръхестествената сила на трансформирания ум“*:

„Не се оформяйте от мнението на хората, а се оформете от вашето ценене на Неговото присъствие...“

„Разбирането е преживяване — ние трябва да изискваме преживяване на това, в което вярваме... В нашата култура ние определяме разбирането като нищо повече от познавателно мислене... но в източната култура, която е културата на Писанието, разбирането е преживяване. Това означава да ангажираме петте си сетива. Всъщност гръцката дума за разбиране в този стих (Матей 13:19 — сеяча и семената) означава обучение, което се осъществява чрез петте сетива. Библейското обучение (откровение) се извършва първо в духа и докато се подчиняваме на Божия Дух, нашият дух го съобщава на умовете ни, за да можем да го разберем интелектуално“.

Мойсей каза: „Какво е това, което ни отличава от другите, ако не Твоето присъствие“? **Исход 33:14-16** И Господ каза: Самият Аз ще вървя с теб и Аз ще те успокоя. А Мойсей Му отговори: Ако Ти не дойдеш с мене, не ни извеждай оттук. Защото как ще се познае сега, че съм придобил Твоето благоволение, аз и Твоя народ? Нали чрез Твоето идване с нас стана така, че да се отделим аз и Твоят народ от всички народи, които са по лицето на земята.

Глад за ежедневно преживяване на реалността на Бог.

В крайна сметка нивото на глад, което имаме, ще определи колко силно натискаме към Бог и нивото на посещение, което получаваме в живота си. Ние се нуждаем да преживяваме Бог и се нуждаем да гладуваме за Неговото присъствие. Има разлика между преживяването на Бог и интелектуалното разбиране за Него. Да, ние се нуждаем от добро разбиране на Библията, но това само по себе си не е достатъчно.

В Битие виждаме, че Адам и Ева преживяваха Бог ежедневно.

Йоан 1:14 казва, че Словото стана плът и живя [обитаваше] между нас; и видяхме славата Му; Той беше пълен с благодат и истина. (с други думи те са преживели Бог)

- Благодат — свръхестествената упълномощаваща сила на Бог
- Истина — може да бъде интелектуална, но може да бъде и от опит.

Истината не е просто думи на страница, а жива личност — Исус.

Каквито и да са нашите нужди, Бог иска да преживяваме Неговата благодат, Неговата сила в живота си и Неговата истина. Нуждаем се от ежедневно преживяване на Божията благодат и ежедневно преживяване на растеж в мъдростта, знанието и разбирането и умовете ни да се изпълват с истината на Словото. Ние търсим формула, списък със стъпки, но познаването на Бог и поклонението не е формула, която да се научи. Това е взаимоотношение, което трябва да се проучи. Искаме ред и структура. Взаимоотношението не може да бъде затворено в ред и структура. То е живо, растящо нещо.

Записана истина и жива истина.

Ако нямаме преживяване с Бога, ние просто получаваме знание. Ставаме церебрален християнин без живот. Ако не сме внимателни, ние не се различаваме от фарисеите от времето на Исус. Те можеха да преживеят Бог — Той беше точно там сред тях, но те Го отрекоха и вместо това избраха познаване на записаната истина пред преживяване на живата истина.

Издигане на знанието

В нашето общество има опасна тенденция да се издига знанието и образованието над опита. Много по-лесно е да се придвижваме към знанието, отколкото към опитът. Защо? Защото знанието само по себе си не изисква нищо от нас, освен разбиране. Но опитът изисква ангажираност по начин, по който знанието не го изисква. Не е

Силата на Неговото присъствие

достатъчно да израстваме в нашето разбиране за Бог. Ние също трябва да израстваме в нашето преживяване на откровение за Него.

Цитат от списание YWAM (Младежи с мисия), в статия за достигане до хората в Индия:

„На Запад ние сме много ориентирани към Словото в нашата теология. Ние сме линейно мислещо общество. В резултат на това думите, поучението и проповядването са много важни за нас. Но Индия (и много други страни) са ориентирани много силно към преживяването. Трябва да има теология, ориентирана към присъствието. Често те първо преживяват присъствието на Исус и веднага решават да Го следват. Поради това преживяване те ще слушат историите от Библията и след това ще променят теологията си.“

Ние в западния свят до голяма степен сме започнали да имаме теология, ориентирана към Словото. Вярвам, че Бог винаги е искал за нас да имаме повече теология, ориентирана към присъствието, със „Словото“ като основа за контекстуализиране на нашето преживяване. Нуждаем се от Словото, но Бог е много по-голям от Словото. Има повече от Бог, което трябва да се разкрие. Дори богословието, ориентирано към Словото, трябва да има преживявания на Исус, който е Живото Слово, в него.

2 Тимотей 3:16 Цялото Писание е Богодъхновено и полезно за поука, порицание, за изобличение, за поправление в правдата.

Имайте предвид, че поуката, порицанието, изобличението и поправлението са преживявания.

Веднъж опитано, винаги искано.

Когато вкусим нещо, то започва реакция вътре в нас. Ако това нещо е приятно и удовлетворяващо, това ни кара да искаме повече от него. Например, колко от нас могат да спрат лесно след едно парченце шоколад или един картофен чипс?

К. С. Луис знаел този принцип и го използва в книгата си „Лъвът, вещицата и дрешникът“. Той създава сцена с Едмънд, вещицата и локума. Едмънд има слабост към локума. Той не може да спре само с малко и винаги иска повече. Вещицата го използва, за да го изкуши и в крайна сметка да го накара да предаде брат си и сестрите си.

След като опитате движение на Бог, вие винаги ще искате движение на Бог в живота си. Опитайте малко и ще искате още. Бог ни е направил по този начин с причина — предимно, за да гладуваме за

повече от Него. Но ние се опитваме да задоволим този глад, като изпълваме живота си с други неща.

Вие участвате в създаването на духовен глад в себе си.

Толкова често сядаме отзад и чакаме Бог да го сложи върху нас, когато в действителност имаме роля в създаването и подхранването на този глад. Как?

- Спомнете си — Какво беше, когато Бог ви е докосвал по друго време? Какво е направил Бог в исторически план във вашия живот? Какво почувствахте, когато Бог дойде? Каква разлика направи тази среща с Бог във вашия живот? Това възпоменание ще започне да подхранва желанието.²
- Вижте резултата от задоволения духовен глад. Усещате присъствието на Бог, чувате Го по-добре и Го преживявате.³
- Четете за минали движения на Бог. Движението на Бог не се определя от сезона в Бог, през който преминава църквата, а от нашия глад, решимостта ни да се срещнем с Бог.⁴
- Признайте, че сте лишени. Позволете на разочарованието ви да ви подхранва... Натиснете в молитва — бъдете упорити. Прекарвайте време в очакване на Бог, а не просто да Го молите за неща. Седнете тихо и чакайте Бог.⁵

Трябва да знаем, че там, където има глад, ще има и жертва за посрещане на този глад. Бързо — направете жертва; колкото по-голяма е жертвата, толкова по-голямо е освобождаването на сила. Трябва да пробием собствения си мързел, пасивност и апатия. Станете страстни!

Псалм 107:9 защото насища жадна душа и гладна душа изпълва с блага.

Кои са някои от начините, по които можем да преживеем Бог?

Бог идва при нас по много различни начини и ни разкрива много различни страни от Своята личност и характер. Има много различни начини, по които можем да преживеем Бог. Нека разгледаме някои от тях —

² Някои части от тези бележки са взети от поучение, получено в християнския център Encounter (Среща) в Окланд.

³ Някои части от тези бележки са взети от поучение, получено в християнския център Encounter (Среща) в Окланд.

⁴ Някои части от тези бележки са взети от поучение, получено в християнския център Encounter (Среща) в Окланд.

⁵ Някои части от тези бележки са взети от поучение, получено в християнския център Encounter (Среща) в Окланд.

Силата на Неговото присъствие

- Божиите мисли – по време на молитва или през целия ден, впечатления от думи
- Божии картини – впечатления, умствени картини, видения, сънища,

Тези два начина са най-често срещаните начини, по които Бог ни говори, за да ни даде откровение. Главните пророци обикновено получават своите най-мощни откровения по този начин. **Те просто са се научили да преследват мислите и впечатленията, като задават въпроси и натискат.**

Други начини да срещнем Бог са ...

- Бог ни говори – вътрешен доловим глас или дори (рядко) доловимо
- В поклонение – усещане на Неговото присъствие,
- Преживявания на третото небе или престолната зала
- Мощно докосване
- Откровение от Словото
- Думи или действия на друг човек
- Изцеление – емоционално или физическо
- Освобождение
- Радост, смях
- Пророчески думи, действия
- Ангелско посещение
- Пътувания до небето
- Прощаване на греховете – усещане и знание, че сме измити
- Усещане на Неговите подтици

Няма такова нещо като малко или по-малко откровение...

Както казах по-горе, най-честият начин големите пророци днес да получат своите най-мощни откровения са чрез преследване на мислите или впечатленията от картини, които Бог им дава. Да, те получават видения и сънища и срещи в престолната зала с Бог, но те са научили, че няма такова нещо като малко откровение. Няма степени – **едно откровение не е по-добро от друго откровение поради начина, по който е получено или ни е дадено.**

Много важно! – Откровение, тълкуване, приложение

Има три части на всяко пророческо откровение от Бог...

- Самото откровение
- Тълкуването на това откровение
- Прилагането на това откровение

Силата на Неговото присъствие

Когато получите откровение, било то мисловна картина, впечатление от слово или отворено видение, **първоначалното откровение обикновено не е всичко, което Бог иска да ви покаже.** Първоначалното откровение е покана от Бог да натиснете към Него, за да узнаете повече. Всяко откровение е покана за по-дълбоко взаимоотношение. Задавайте Му въпроси. Какво означава това? Защо ми показваш това? Това ли е всичко, което трябва да ми покажеш в този момент?

След това помолете Бог за тълкуването на това, което сте видели. Буквално ли е? Символично ли е? Какво означава? Просто лично ли е — за вас? Трябва ли да се споделя и ако да, с кого?

След това помолете Бог за приложението. Какво трябва да правите с това, което Той ви е показал? Предназначено ли е да бъде споделено или е само, за да ходатайствате? Какво е Неговото време в този случай?

Колко сте гладни за Бог? Вашето ниво на глад ще определи вашата упоритост да натискате, докато не преживеете Него. Ако не преживяваме Бог, тогава всичко, което имаме е да водим хората до християнство без присъствие. Дали това изобщо е християнството?

Преглед на традиционното и пророческото поклонение

Тази глава е преглед на основните разлики между традиционното и пророческото поклонение.

Следващите твърдения са обобщения и очевидно не бива да се поставяме на място съдени по отношение на начина, по който се покланя някое събрание. Възможно е една църква да бъде в едната или в другата категория, или дори да има някаква смесица от двете. Всъщност повечето църкви вероятно ще имат някаква смесица от двете. Тази диаграма не представлява критика към онези, които са въввлечени в традиционното поклонение. Осъзнаваме, че има много причини, поради които църквите ходят там и защо избират да останат там. Нашата работа в тази глава не е да даваме преценка за тези причини, а просто да покажем разликите между двете и да покажем, че за нас има повече от това, което в момента преживяваме в нашите отделни църкви.

Традиционно поклонение „Поклонение на предпочитанието“	Пророческо поклонение „Поклонение на присъствието“
Традиционното поклонение е свързано с това, което <u>ние</u> правим. Ние пеем или се молим или четем литургия. Няма очакване Бог да прави нещо.	Пророческото поклонение е свързано с това, което <u>Бог</u> прави. Поклонението е нашият сърдечен отклик на Неговото присъствие, изразен чрез много различни средства — пеене, танци, молитва и т.н.

Силата на Неговото присъствие

<p>Поклонението е по-скоро „моето“ преживяване. Какво се случва около мен в събранието не е толкова важно. Очаквам поклонението да ми хареса на мен.</p>	<p>Пророческото поклонение е едновременно индивидуално и корпоративно пътешествие в сърцето на Бог. Всички играем роля в „чуването и споделянето“. Поклонението трябва да угажда на Бог и да отразява сърцето Му. Нашата цел е да служим първо на Него и по този начин ние автоматично ще бъдем благословени.</p>
<p>В традиционното поклонение или водачът на поклонението, или пасторът контролират накъде отива поклонението и какво се случва по време на него.</p>	<p>В пророческото поклонение водачът на поклонението и пасторът са помагачи. Святият Дух е водачът на поклонението.</p>
<p>Деноминацията или пасторът определят как ще се покланяме и каква форма ще приеме поклонението.</p>	<p>Писанието е нашата основа за формата и структурата на поклонението.</p>
<p>Има определени срокове и ограничения, поставени на поклонението в службата.</p>	<p>Няма конкретни времеви ограничения, поклонението продължава, докато Святият Дух не свърши. Поклонението може да дойде на всяко място по време на службата.</p>
<p>Поклонението се счита за по-малко важно от проповядването. Смята се, че проповедта е това, което ще докосне живота на хората.</p>	<p>Поклонението и проповядването имат еднаква стойност. Бог може да докосне хората чрез едното или и чрез двете.</p>
<p>Нашите култури — църква, личност, връстници и т.н. определят формата и съдържанието на нашето поклонение.</p>	<p>Културата на Небесното Царство определя как да се покланяме — неговата форма, съдържание. Царят определя тази култура.</p>

Силата на Неговото присъствие

<p>Хвалението и поклонението се определят от скоростта на песните, които пеем. Хвалението = бързо или щастливо, Поклонението = бавно и замислящо, размишляващо.</p>	<p>Хвалението и поклонението са израз на благодарност за това Кой е Бог, какво е направил и какво ще направи.</p>
<p>Основният акцент е върху самата музика. Колко добре е преминало поклонението, се преценява по това колко добре се е представил тима за поклонение. Успехът в поклонението се измерва с върховите постижения на тима в техния занаят.</p>	<p>Музиката е само средство, чрез което изразяваме своето поклонение. Въпреки, че умението е важно, то е важно само поради способността на музикантите да интерпретират това, което Бог прави. Успехът се измерва с „Дали Бог е направил това, което е искал?“</p>
<p>Или има малка или никаква промяна в музикалните стилове и съдържание през годините, или отиваме в другата крайност и пеем само най-новите хитове, продиктувани от „експертите“ на поклонението и звукозаписните компании.</p>	<p>Музиката и песните, които пеем, се разглеждат като подсилване на нещата, които Господ разкрива и сезона, в който е Църквата, поради което те непрекъснато се променят. Старите песни се ценят колкото новите.</p>
<p>На онези, които са на платформата (пастори, певци, музиканти и т.н.), се гледа като „тим за поклонение“.</p>	<p>Цялото събрание е „тимът за поклонение“. Работата на хората на платформата е да улеснят възможно най-много поклонението. Те улесняват това, което Бог иска да направи.</p>
<p>Събранието пее песните, но от тях се изискват малко други неща. От тях не се изисква да узреят в способността си да усещат и да реагират на това, което Бог прави.</p>	<p>Цялото събрание е отговорно да чуе и да откликне на това, което Бог иска да направи в службата. Очаква се те постоянно да растат в способността си както да чуват, така и да откликват.</p>

Осъзнаваме, че тази диаграма може да предизвика някои въпроси като — как да накараме нашата църква да се промени от традиционно

Силата на Неговото присъствие

към пророческо поклонение? Няма лесни отговори на този въпрос. Много ще зависи от ръководството на църквата — дали те признават някакви ограничения в сегашния си начин за улесняване на поклонението и дали искат да ги променят. Ще разгледаме някои стъпки, които можете да предприемете в глава 16 — Събиране на всичко.

Очевидно можем да изберем на лично ниво да откликнем свободно и напълно на Бог в рамките на всяка обстановка на поклонение, но можем да открием, че някои обстановки правят отклика по-лесен отколкото други.

Свобода в поклонението

Свободата в поклонението не е свързана с това какви песни пеете или дали можете да вдигнете ръце или да танцувате. Не става въпрос за формата на службата. Не става дума да се опитвате да угаждате на Бога с вашето поклонение или да се покланяте, за да докажете любовта си към Него. Не можете да се покланяте, за да се опитате да Го накарате да ви приеме. Вече сте приети, вече сте обичани. Свободата в поклонението идва от знанието, че принадлежите и че сте обичани точно такива, каквито сте. По този начин сте освободени да бъдете автентичните вие — без маски, без претенции. Да обичаш така, да се покланяш така, е истинска свобода.

Поклонението е повече от

- нашите лични времена за поклонение
- нашето време на поклонение в нашите църковни служби.

Това е начин на живот на отдаване на почит на Бог в нагласи, действия, отклици и думи.

В нашите църкви „свободата в поклонението“ означава различни неща за различните хора.

Всеки от нас има различни представи за това каква форма трябва да има поклонението; идеи, които произтичат от

- нашата културна среда
- нашето възпитание
- нашите взаимоотношения
- нашият църковен опит
- нашите лични предпочитания в музикалните стилове и
- нашето разбиране на Писанията

Всички тези неща имат отношение към формата на поклонение, с която се чувстваме най-удобно. Тези неща се превръщат в лещите, през които гледаме, за да видим Бог. Ако те са изкривени, виждането ни за Бог също ще бъде изкривено.

Нашите лещи засягат не само формата на нашето поклонение, но и границите на нашето поклонение. Всеки от нас е начертал граници докъде мислим, че трябва да стигнем в изразяването на любовта си към Господ.

- Някои обичат да пеят само с орган или пиано – без китари или барабани
- Някои ще коленичат пред Господа, но няма да вдигат ръцете си

Силата на Неговото присъствие

- Други ще вдигнат ръце, но няма да танцуват.

Ние не обичаме да бъдем разтягани или предизвиквани да се измъкнем от зоната си на комфорт или това, което смятаме за библейски правилно.

Ричард Фостър — *Празнуване на дисциплината*

„Формите и ритуалите не водят до поклонение, нито пък неизползването на форми и ритуали. Можем да използваме всички правилни техники и методи, можем да имаме възможно най-добрата литургия, но не сме се покланяли на Господа, докато Духът не докосне духа... Пеенето, молитвата, хваленето, всичко може да доведе до поклонение, но поклонението е повече от всички тези неща. Нашият дух трябва да бъде запален от божествения огън.“

Кевин Конър — *Давидовата скиния*

„Човек сам по себе си не знае как да се покланя на Бог, но копнее да се покланя. Поради тази причина човек създава форми на поклонение или някаква програма за религиозни служби и след това моли Бог да благослови програмата му. Също така, тъй като човек не знае как Бог желае да бъде почитан, той развива различни форми. **Хората обикновено се събират около конкретната форма на поклонение, която отговаря на техния вкус, духовното им разположение и която не нарушава манталитета им.**“

Какви са границите ви?

- Вашите лични предпочитания за музикален стил?
- Вашата личност?
- Вашите наранявания и рани?
- Вашето тълкуване на това, което всъщност казва Писанието за поклонението?

Бог не иска от нас да правим неща, които Той вече не прави.

Софония 3:17 Бог ни се радва с пеене. Думата радва тук означава — да се движи бързо или да се върти (с допълнителното значение на — диво). С други думи Бог се вълнува толкова много за нас, че се върти и пее над живота ни.

Уолтър Брюгеман — „Ние живеем живота си пред дивия, опасен, неограничен и свободен характер на живия Бог.“

Това обикновено не е представата, която имаме за Бог. На пръв поглед това не е много свято или благоговейно, нали? И все пак Бог казва: „Искам да Ме възхвалявате така, както Аз възхвалявам вас.“

Как обича Бог да бъде почитан?

- С празници, танци, тържества, церемонии Изход 5:1 Пусни народа Ми, за да Ми празнуват празник в пустинята. Стронг — Празник — чагаг — празник (ваканция), да празнуваме, да танцуваме, да се клатушкаме насам-натам (залитайки като при пиянство) да се движим в процесия, да се движим в кръг, тържествен празник.
- Със свобода — 2 Коринтяни 3:17 Където е Господният Дух, там е свобода. Галатяни 5:1, Исаия 61:1 Псалм 30:11-12, Йоан 10:10.
- В дух и истина Йоан 4:24.
- Използвайки нашето тяло в поклонение — В Писанието има над 135 препратки за използването на нашето тяло при поклонение — включва коленичене, танцуване, скачане, тропане, просване пред Бог, издигане на ръцете ни.
- С реалност — Обърнете внимание на „възходите и паденията“ в живота на Давид, които са записани в псалмите. Божието слово (например) изисква да бъдем истински в нашето поклонение. Реалността на Давид и неговото знание, че Бог го обича и го приема напълно такъв, какъвто е, му позволи да се покланя в свобода. Той знаеше, че Бог търси реалността, а не религията.

Пречки пред свободата в поклонението

Въпреки че има външни влияния, които могат да попречат на нашето поклонение, основните най-големи препятствия са препятствия на сърцето и душата и пречките от духовния свят.

Външни влияния и пречки

- културна среда
- личен / семеен произход
- нашите приятелства
- църковен опит / култура
- лични предпочитания — нашата личност, музикален стил, който харесваме
- непознаване на истината. Осия 4:6; Псалм 111:10
- сезон в живота на църквата, напр. смърт / скръб Екlesiаст 3:1; Псалм 62:8
- лични трудности — напр. скърбяща загуба
- стил на водачите на поклонение — чувствителност / нечувствителност
- времеви ограничения, стилови ограничения, удобни за търсещите,
- духовна атака

Вътрешни влияния и пречки

- *вътрешни наранявания и обети*
- *страх от човек / самосъзнание*
- *вярване на лъжите на врага — размяна на истината с лъжа*
Римляни 1:25; Псалм 51:6;
- *неизповядан грях* Исая 59:2
- *духовна атака — несъзнаване за нея и неспособност да ѝ се противопоставим —* 2 Коринтяни 2:11; Ефесяни 6:10
- *религиозно робство* Исая 1:13; Амос 5:1
- *тежест, умора* Исая 61:3; Исая 40:28,
- *сплашване* Яков 4:7,
- *обезсърчение* Исус Навин 1:9; Римляни 8:31,
- *проклетия* 2 Коринтяни 10:3; 2 Коринтяни 2:11; Ефесяни 6:10
- *вътрешни наранявания и обети* Псалм 139:23; Еремия 17:9
- *задържане на обида срещу Бог*
- *задържане на обида срещу други*
- *механизъм за самозащита*
- *неща, които говорим за себе си*

Как да се справим с пречките

- *Културен произход, личен / семеен произход, нашите приятелства — натиск от страна на връстници, църковен опит / култура, лични предпочитания — разберете каква е културата на Царството. Царската / небесната култура измества всички останали.*
- *Непознаване на истината — изучавайте Словото*
- *Вярване на лъжите на врага — знайте какво казва Словото, използвайте Словото, за да се противопоставите на лъжите на врага*
- *Неизповядан грях — покайте се, помолете за прошка*
- *Труден сезон в живота на църквата — не спирайте да се покланяте — вашите лични времена за поклонение стават още по-важни през тези времена*
- *Лични трудности — напр. скърбяща загуба — не спирайте да се покланяте — вашите лични времена за поклонение стават още по-важни през тези времена*
- *Стила на водачите на поклонението — решете да се покланяте въпреки това. Техният стил може първоначално да ви повлияе, но никога не трябва да ви спира. Може да се нуждаят от разбиране и обучение. Говорете с пастора / директора на поклонение (не с други — не клюкарствайте)*

Силата на Неговото присъствие

- *Времеви ограничения, стилови ограничения, подходящи за търсещите* — може ли църквата да прави други времена без тези ограничения? Използвайте собственото си време за поклонение
- *Духовна атака* — въоръжете се със Словото. Познайте своя авторитет и го използвайте.
- *Вътрешни наранявания и обети* — търсете изцеление и освобождение, ако е необходимо. Откажете се от всякакви обети, оправате нещата с другите — защо да изберете да останете вързани, когато свободата е предложена?

Вивиен Хиберт — *Пророческо поклонение* — „В крайна сметка поклонението трябва да е угодно на Бог. Ние идваме пред Него, за да Му служим, а не да бъдат посрещнати нуждите ни; да Го чакаме, а не да Го включваме в нашата църковна програма; да чуем гласа Му, а не да присъстваме на религиозен концерт; да се предадем пред Него, а не да бъдем част от поддържана или репетирана програма; да бъде променени от Неговата слава, а не да имаме Неговия печат на одобрение за нашите лични програми. В процеса на чакане на Него, служене на Него и чуване на гласа Му, нуждите ни ще бъдат посрещнати и Неговото присъствие става жизненоважна част от нашия църковен и личен живот.“

„Докъде ни позволява Бог да стигнем? Грешим ли, че поставяме граници и чертаем линии за Бог по този въпрос? Вярвам, че е погрешно да се установяват (създадени от човека) граници, в които да се покланяме. Нашите модели за „правилно“ поклонение са библейските примери за поклонение, включително поклонението в небето. Ако изучаваме поклонението, което се извършва около Божия престол, бихме могли да се изненадаме от нещата, които Бог допуска в Негово присъствие. Нашата цел трябва да бъде да угаждаме на Него, а не да спазваме традициите и да отговаряме на стандартите. Когато поклонението тече свободно от нашите духове и се основава на библейските принципи, чувствам, че няма ограничение в начина, по който можем да се предадем в присъствието на Господ... Без значение колко глави са написани върху дефиницията и теологията за хваление и поклонение, няма да има истинско поклонение, освен ако човек не се предаде на Бога в пълно предаване.“

Бог ни призовава да се предадем на Неговата любов в нашето поклонение; да изследваме сърцето Му към нас и, като го открием, да бъдем свободни да Му откликнем в абсолютна и пълна свобода.

Религиозният дух

Един от враговете, с които се сблъскваме, е изключително фин в подхода си, но ефектите от атаката му са забележими през вековете. Този враг е „религиозен дух“. Неговият начин на действие е да ни накара да преминем към религиозно мислене и просто да „преминаваме през движенията“, вместо да очакваме да срещнем Бог, докато се покланяме. Крайният резултат е кухо християнство, което има форма, но няма сила.

Характеристики — „Религиозния дух“ ще се

- Опитва да ни накара да бъдем **заети** или **доволни** от външната форма на религиозни ритуали.
- Опитва да ни накара да се **обидим**, когато тази форма е **предизвикана** или **променена**.
- Опитва да причини **нежелание за промяна** от **страх да не бъдат обидени** другите.
- Опитва да почита това, което Бог **е направил**, като същевременно яростно се противопоставя на това, което Той **прави сега**.
- Опитва да ни накара да се **занимаваме повече с ритуала**, отколкото с **уместността** или **реалността**.
- Опитва да ни накара да се **занимаваме повече с правилните думи, фрази и доктрини**, отколкото с това, което се случва в **сърцето**.
- Опитва да постави „воал“ или „духовно одеяло“ върху ума и духа ни, което **потиска истинската ни радост и свобода** в Святия Дух.
- Опитва да ни заключи в **един конкретен начин на свързване с Бог** и ще убие нашето желание или способност да се свързваме с Него по друг начин.
- Стреми да **блокира** способността ни да **чуваме гласа на Духа** и да го заменим с **робство на спазване на форми**.

Силата на Неговото присъствие

- Опита да задуши нашия духовен живот. Ако не може, ще се стреми да ни тласне към **неестествена и крайна форма на свръхдуховност**.
- Стреми чрез измамни средства да **контролира и ограничава работата на Святия Дух**.

2 Тимотей 3:5 ...имащи вид на благочестие, но отречени от силата му.

2 Коринтяни 3:14-18 ...техните умове бяха притъпени; защото и до днес, когато се чете Стария завет, същото покривало остава...се сваля само чрез Христос...покривалото лежи на сърцето им...когато Израел се обърне към Господа, покривалото ще бъде снето. А Господ е Духът; и където е Господният Дух, там е свобода!

Това покривало много прилича на покривалото, което носи религиозният дух. То е свързано със стария **легалистичен кодекс** — то **покрива** нашето **сърце** и **ум** — **маха се** само когато **се обърнем** към Господ, Който е **Духът**. Когато Той го махне, **наистина** има **свобода!**

Римляни 8:19-21 ...творението с усърдно очакване копнее да види откриването ни като Божии синове...самото творение ще се освободи от робството...и ще премине в **славната свобода** на **Божии деца!**...

Бележка върху огромни камъни във фойето на една църква — „Ако вие не Го хвалите, ние ще го направим!“

Ако разпознаете някоя от горните тенденции във взаимоотношенията си с Бог, просто Му го изповядайте и след това вземете властта над делото на религиозния дух. Бог ви е дал власт, която да използвате, така че използвайте я. Ако смятате, че не можете да направите това сами, накарайте някой друг да се помоли с вас. След това решете да влезете в свободата, която Бог има за вас, и позволете на Бог да предизвика и промени всеки начин на мислене и поведение, които се нуждаят от промяна.

Влизане в области в поклонение

Във връзка с Бог е жизненоважно за нас да разберем, че Той иска истинско взаимоотношение седем дни в седмицата. В това взаимоотношение ще има разнообразие и спонтанност, но както при всяка близка връзка на човек с човек, трябва да има „специални времена“ на интимност и споделяне. Те могат да бъдат както в нашето индивидуално време насаме с Бог, така и в корпоративната обстановка на поклонение в събранието.

Има различни врати, през които можем да влезем в поклонение и различни области, които можем да преживяваме в пътуването на свързване с Господ в тези „специални времена“. Можем умишлено да отворим тези „врати“ в поклонението, които ни дават възможност да преживеем тези различни области. Благодарен съм на Вивиън Хиберт, че ги спомена в книгата си „Пророческо поклонение“. Бих искал да добавя моите мисли към тази рамка.

Споделяйки тези врати, през които можем да влезем в поклонение, ние не сме привърженици на това, че винаги трябва да следваме този процес стъпка по стъпка, като се започне от първата врата и се премине през всяка, докато завършим всяка област. Поклонението никога не може да бъде формула, чрез която да подхождаме към взаимоотношенията с Бог. Поклонението е покана за взаимоотношение и отклик на това взаимоотношение; а взаимоотношенията текат.

Първият вход, през който можем да влезем...

„Човек към човек“

Тук започваме с две ключови цели — **Събиране** и **Фокус**

Във всяко корпоративно събиране на Божиите хора ще намерим събрание от различни хора — често има хора от различни възрасти, различен произход, различни култури, различни дарби и способности, различни надежди и мечти, различни силни и слаби страни — различни в толкова много отношения. Освен тези различия откриваме, че хората са там с различни емоционални, духовни и физически състояния.

Една от ключовите цели при влизането в корпоративното поклонение по този начин е да се **съберат** тези различни хора заедно, като им се помогне да се **обединят** и да **дойдат в съгласие**. Това често включва промяна на **фокуса**, понеже повечето хора са

Силата на Неговото присъствие

съсредоточени върху това, което им се случва и как се чувстват. Бог иска да се съсредоточим върху страхотната Истина на Неговото Царство, Неговото Слово, Неговия характер и Неговото присъствие.

Исус каза: „*Защото където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви*“. Лука 12:34, Това, което ценим, ще определи посоката, в която ще върви сърцето ни. Когато заявяваме стойността на това Кой е Бог и какво е направил, ние улесняваме пътуването на сърцето си, за да се свържем мощно с Бог.

Много пъти сърцата ни са разделени и разсеяни от много притеснения и въпроси и молитвата на Давид в Псалм 86:11 е много подходяща за нас — „*Дай ми да се страхувам от името Ти с нераздвоено сърце*“. т.е. събери разсеяните фрагменти на сърцето ми и ми позволи да се съсредоточа върху Теб, Господи.

Често песни, които са полезни на този етап, са песни на радост, празнуване, благодарност и т.н., където ние заявяваме един на друг какво е направил Бог и какъв е Той.

Не е проблем, когато използваме такива песни. Проблемът възниква, когато това е докато се движим в пътуването към поклонението.

Когато едно събрание може бързо да насочи вниманието си от себе си и към Бога, тогава етапът „Събиране“ и „Фокус“ може да бъде сравнително кратък.

Втората врата, през която можем да влезем...

„Човек към Бог“

Тук целите са **поклонение и свързване** с Бог — **дух с Дух**.

За да отворим тази врата, трябва умишлено да се съсредоточим върху Господа и да общуваме с Него, дух с Дух.

Исус каза: „*Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Татко с дух и истина; защото такива иска Татко да бъдат поклонниците Му. Бог е Дух; и онези, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.*“ Йоан 4:23-24

„Свързването“ на нашия дух с Божия Дух е абсолютно необходимо за истинското поклонение, както Исус го определи. Врагът ще направи каквото може, за да измести фокуса ни от Господ и ще ни накара

Силата на Неговото присъствие

просто да „преминаваме през движенията“ на поклонението, ако е възможно.

„Но който се съединява с Господа, е един дух с Него.“ 1 Коринтяни 6:17

„Но когато човек се обърне към Господа, покривалото се маха. А Господ е Духът и където е Духът Господен, има свобода. А всички ние, с непокрити лица, гледайки славата на Господа като отразена в огледало, се преобразяваме в същия образ от една степен на слава в друга, тъй като това идва от Господа, Духа.“ 2 Коринтяни 3:16-18, NRSV

Когато наистина прихванем ново съзиране на Господ, ние сме променени — в Неговото подобие — това е прогресивно и е процес. Това е една от причините, поради която трябва да прекарваме редовно време в Неговото присъствие.

Вижте поклонението около Божия престол...

„И бях обзет от Духа и ето, на небето стоеше престол и на престола стоеше Един. И Седналият приличаше на камък яспис и сардис; около престола имаше и дъга, която изглеждаше като смарагд. И около престола имаше двадесет и четири престола и видях, че на престолите седяха двадесет и четирима старейшини, облечени в бели дрехи, и на главите им злати венци. И от престола излизаха светкавици и гласове, и гърмежи. И пред престола горяха седем огнени светила, които са седемте Божии духове. Пред престола имаше нещо като стъклено море, подобно на кристал, а наред престола и около него – четири живи същества, покрити с очи отпред и отзад. Първото живо същество приличаше на лъв, второто приличаше на теле, третото имаше като човешко лице и четвъртото живо същество приличаше на летящ орел. И четири живи същества, които имаха по шест крила, бяха покрити с очи наоколо и под крилете си; и те не престават денем и нощем да казват: Свят, свят, свят е Господ Бог Всемогъщ, Който беше и Който е, и Който ще бъде! И когато живите същества принасят слава, почит и благодарение на Този, Който седи на престола и живее до вечни векове, двадесет и четиримата старейшини падат пред Седящия на престола и се кланят на Онзи, Който живее до вечни векове, и полагат венците си пред престола, като казват: Достоеен Си, Господи наш и Боже наш, да приемеш слава, почит и сила; защото Ти Си създал всичко и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено“. Откровение 4:2-11

Силата на Неговото присъствие

„Тогава видях и чух глас от много ангели около престола и живите същества, и старейшините (и броят им беше десет хиляди по десет хиляди и хиляди по хиляди); и казваха с висок глас: Достоен е Агнецът, Който е бил заклан, да приеме сила и богатство, премъдрост и могъщество, почит, слава и благословение. И всяко създание, което е на небето, на земята и под земята, и по морето, и всичко, което има в тях, чух да казват: На Този, Който седи на престола, и на Агнеца да бъде благословение и почит, слава и господство до вечни векове. А четирите живи същества казаха: Амин! И старейшините паднаха и се поклониха.“ Откровение 5:11-14

Може да не видим с физическите си очи това, което Йоан видя в Откровение, но всеки път, когато идваме в присъствието на Бог, желаяйки да се срещнем с Него и съсредоточим ума и сърцето си върху Него, ние не само Го благославяме по един прекрасен начин, но и също така се отваряме за получаване на ново откровение от Него.

Врагът не иска да влезем през тази врата, но ако не може да ни спре тук, той ще се опита да ни измъкне от нея възможно най-скоро. Една от големите трагедии в много съвременни корпоративни времена за поклонение е, че едва започваме да се свързваме с Бог, усещайки Неговото присъствие и спираме точно там! Много пъти това се дължи на ограниченията на времето в нашите служби. Понякога може да се дължи на това, че водачът на поклонението неволно използва песни, които ни отвеждат в различна посока, когато тъкмо навлизаме в Неговото присъствие.

Предизвикателството, пред което е изправен всеки водач на поклонение, е да помогне да се свържат хората с Бога възможно най-скоро и да останат там възможно най-дълго.

Предизвикателството, пред което са изправени църковните водачи, е как да структурират службата, така че пътуването към поклонението да не бъде прекъснато, и така да се прекарва качествено време в Божието присъствие да бъде основен приоритет.

Това е така, защото се готвим да влезем през третата врата...

„Бог към човека“

Бог обича да получава нашето поклонение и хваление — но Той също така иска да откликва на нашето изразяване и да ни дава от Себе Си; Той иска да ни разкрива повече от Себе Си. Всяко взаимоотношение,

Силата на Неговото присъствие

което е здраво, ще бъде взаимно или „двупосочно“. То ще има в себе си даване и получаване, говорене и слушане.

За да отворим вратата към тази трета област, трябва да имаме очакване в сърцето си, че Бог иска да ни говори и че можем да Го чуем и да Го усетим. Другото нещо, което трябва да имаме, за да влезем и да се насладим на този етап, е време. Заетостта и забързаността на личните ни графици и ограниченията на времето, отделено за пеене на поклонение в нашите служби, често ни пречат да преживяваме Бог по този начин.

Често Бог ще иска да ни разкрие **повече от Своя характер**. Да предположим, че в дадена ситуация пеем песен за Божията любов. Когато започнем да пеем песента, ние осъзнаваме истината, че Бог обича, но ако сме честни, вероятно не я пеем от точката на откровение точно в този момент. Декларираме „минало“ откровение и това е напълно законно. Една от причините, поради която пеенето на песен няколко пъти може да бъде полезно, е, че може да отнеме известно време истината за това, което пеем, да влезе от ума ни в нашия дух. Ако сме отворени към факта, че можем да чуем и усетим какво казва Бог, може да открием, че докато продължаваме да пеем песента, ние изпитваме прогресивно откровение в сърцето си, силно осъзнаване, че „Бог **наистина** ни обича — безусловно!“; Той **иска** най-доброто за нас и напълно ни приема и иска да ни приближи до Себе Си. Сърцата ни реагират на Него с любов и благодарност и откриваме, че сега пеем същата песен от позиция на настоящо откровение — и може да се появи съвсем нова вълна на поклонение.

Бог даде на Исаия ново откровение за Себе Си в Исаия 6-та глава. Той разкри характера Си на Мойсей в Изход 34:6-8 и на Йов в Йов 42:1-6.

Ще има моменти, когато Бог иска да ни **разкрие сърцето Си** и да сподели неща, за които иска да ходатайстваме. Понякога можем да бъдем в поклонение и името или лицето на човек ни изникват в ума. По-рано отблъсквах подобни образи или впечатления, мислейки за тях като за разсейване, но по-късно осъзнах, че Бог ги използва като начин да ме доведе до място на молитва за тях. Поклонението и ходатайството са две служения, които се вършат около престола в момента и те могат лесно да текат заедно. Господ може да насочи вниманието ни към нужда на някое семейство (или църква, общност или национална нужда), докато сме в Неговото присъствие, и да ни накара да издигнем гласа и сърцата си в молитва за засегнатите. Какво мощно и прекрасно нещо е да влезем директно в присъствието на Бог, да Го обичаме с цялото си сърце и след това да усетим нещата,

Силата на Неговото присъствие

които са в сърцето Му, и да се присъединим в ходатайството за тези нужди.

От общение с Бог, Авраам започва да се движи в ходатайство в Битие 18:17-33. Подобно нещо се случило и с Мойсей в Изход 32:9-14.

Също така ще има моменти, когато Бог ще иска да ни **разкрие Своята Истина**. Святият Дух знае точно какво се случва в живота на всеки човек в събранието. Понякога хората може да се борят с обезсърчение или неверие, притеснение или отхвърляне и Господ да иска да се срещне с нас по съвсем реален начин и да се справи с онези неща, които ни потискат. Тук е, където Той ни призовава да си партнираме с Него — да слушаме гласа Му и да използваме това, което Той ни казва. Ние сме призвани да бъдем пророчески хора, да Го слушаме и да говорим това, което чуваме.

Нека разгледаме един много възможен сценарий: Един от певците от тима за поклонение може да получи подтик от Святия Дух за верността на Бог и че Той ще изпълни обещанията, които ни е дал. Така той започва да пее: „Господи, Ти си верен; това, което Си обещал, ще го извършиш“, и той го пее отново, а след това другите певци започват да се присъединяват, а след това водачът на поклонението кани събранието да изпее тази фраза с тях и скоро цялото тяло от хора пеят тази фраза отново и отново.

Не забравяйте, че Святият Дух е главният водач на поклонението, божественият оркестратор в службата. Той знае в тази ситуация, че има хора, на които трябва да им се напомни за Божиата вярност, и затова Той разкрива този аспект на Божиата Истина на някой, който ще я вземе и използва по предназначение. Докато събранието пее тази фраза с умисъл и разбиране, те буквално вземат Истината на Божието Слово и я използват като меч в духовната област и тя реже на ленти покривалата на обезсърчението и неверието, които врагът използва, за да ги държи вързани. Докато пеят, те откриват, че в сърцата им се заражда нова вяра да повярват отново на Бог за онзи член на семейството, който все още не е спасен, за онова финансово снабдяване, което още не е пристигнало, за онзи конфликт на работа, който изглежда твърде труден за разрешаване — пред каквито и проблеми да са изправени в момента.

Когато Бог ни разкрива Своята Истина, това често води до време на **нова декларация и използване на тази истина като оръжие** за противодействие на това, което врагът се опитва да направи. Когато отворите вратата към третия етап и продължите, може да се случат удивителни неща!

Силата на Неговото присъствие

Някои примери за това в Писанието са:

2 Летописи 20:3-18 Йосафат призовава израилтяните на молитва и пост, защото те се изправят срещу враг, който е твърде мощен за тях и те не знаят какво да правят. В тази атмосфера на търсене на Бог един от потомците на Асаф чува от Бога и казва стратегията, която чува. Бог разкри Своята Истина и хората реагираха с вяра и ситуацията беше напълно обърната.

Деяния 13:2 Учениците служат на Господа и Светият Дух каза: „Отделете ми Варнава и Савел за работата, на която съм ги призовал.“

Винаги, когато се срещаме с Господ, Той иска да ни говори — и затова Той иска да подхождаме към времето си с Него с очакване и отзивчивост.

Ако врагът не е успял да ви спре да достигнете до тази област на поклонението, той ще направи всичко възможно, за да ви спре да минете през четвъртия вход...

Човек към света

Много е възможно да се „покланяме“ на поклонението — да ценим преживяването на поклонението поради това как ни кара да се чувстваме; да обичаме присъствието на Бог, защото там чувстваме Неговата любов и по някакъв начин пътуването към поклонението, ако спре до тук, това лесно може да ни направи много изолирани — само ние и Исус. Какво е грешното с това? Това прекъсва един от най-съществените аспекти на Завета, който Бог сключи с Авраам, и тъй като вие сте едно от децата на Авраам чрез вяра, Заветът, който Той сключи с вас. И това е — **вие сте благословени, за да бъдете за благословение.** Божието намерение никога не е било Неговите хора да запазват благословието от взаимоотношенията си с Него за себе си. **Те трябва да вземат полученото в Неговото присъствие и да го раздават на другите народи.**

Една от ключовите отговорности на старозаветния свещеник беше да произнася благословения в името на Бог. Второзаконие 10:8 *В онова време ГОСПОД отдели Левиевото племето да носи ковчега за плочите на ГОСПОДНИЯ завет, да стои пред ГОСПОДА, за да Му служи и да благославя в името Му, както прави до днес.*

Какво означава да благославяш? Ще ни помогне да разберем повече, ако разгледаме някои примери от Стария завет за благословието.

Силата на Неговото присъствие

В Битие 27-ма глава виждаме как Исаак приближава времето на смъртта си и той казва на първородния си Исав да улови един елен и да приготви любимата му храна, за да може да я изяде и да даде своето благословение. Исав обаче продаде първородството си на Яков преди няколко години и затова Ревека помогна на Яков да заблуди Исаак, за да го благослови. Яков му донесе ядене, подправено на вкус като еленско месо и измамата проработи. Исаак го благослови и малко след това Исав влезе и поиска благословието на Исаак. Исаак се разтрепери, тъй като осъзна, че е бил измамен, и каза на Исав: „Аз благослових Яков и той ще бъде благословен.“

Какво правеше Исаак, когато благославяше? Той беше син на Завета и като такъв беше призван да функционира като част от пророчески народ. Той се добираше до духовната област, получаваше откровение за Божията воля за следващото поколение и го произнасяше. Това, което той изрече, щеше да се осъществи.

Виждаме същото нещо да се случва с Яков, в Битие 48:13-20, когато той в края на живота си благославяше синовете на Йосиф.

Подобно нещо се случи с Езекиил в Езекиил 37:3-10. Бог каза на Езекиил да пророкува на костите и му каза какво да каже. Езекиил го направи и когато изговори онова, което Бог му беше разкрил, Бог премина и направи онова, което Езекиил беше казал.

Част от пророческия призив, който се отнася към свещеничеството на Бог, е да произнасяме благословения в Неговото Име. В Числа 6-та глава Бог казва на свещениците как иска да благославят израилтяните.

Числа 6:22 Господ говори още на Мойсей: 23 Кажу на Аарон и на синовете му: Така да благословите израилтяните, като им говорите: 24 Господ да те благослови и да те опази! 25 Господ да осияе с лицето Си над теб и да ти покаже милост! 26 Господ да издигне лицето Си над теб и да ти даде мир. 27 „Така да възлагат Името Ми върху израилтяните; и аз ще ги благословя.“

Защо трябваше да казват тези неща? Защото Бог искаше да ги „благослови“; Той искаше да ги „опази“; искаше да „осияе с лицето Си над тях“ и т. н. Това беше Неговата разкрита воля и когато свещеничеството зае мястото си на отговорност и обяви разкритата Божия воля, Той дойде и изпълни това, което те обявиха. Бог работи в партньорство със Своите свещеници.

Силата на Неговото присъствие

Тази отговорност на свещеничеството никога не се е променяла. Ние сега сме новозаветни свещеници и все още носим тази отговорност да произнасяме благословения (разкритата воля на Бог) над Неговото творение. Това е страхотно право и отговорност, за която дяволът наистина се надява, че няма да разберем или поне няма да направим нищо! Той знае, че когато новозаветните свещеници влязат в присъствието на Бог и получат откровение относно Неговата воля и цел за църква, общност, град, нация и т.н., и заявят това с разбиране и власт, Самият Бог ще дойде и ще изпълни това, което Неговите свещеници са обявили като благословение. Това го плаши много! Нищо чудно, че дяволът иска да ни попречи да преминем през прага към четвъртия етап на поклонение!!

*1 Петрово 2:9 Вие обаче сте избран род, **царско свещенство**, свят народ, народ, който Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудна светлина;*

*1 Петрово 3:9 Не връщайте зло за зло или хула за хула, а, напротив, **благославяйте; понеже към това бяхте призовани**, за да наследите благословение.*

Не само, че трябва да произнасяме благословения, но от помазанието, силата и властта, които получаваме в присъствието на Бог, трябва да излезем в света и да бъдем Негови свидетели. Ние наистина сме служители на Нов завет, на Неговия Дух и сме квалифицирани от Бог да вземем нещата на Духа и да ги разпределим щедро на нуждаещи се хора, които отчаяно искат да видят свръхестествената сила и реалност на Бог — не просто празни думи и мъртва религия!

Свързване с характера на Бог

Псалм 22:3 казва. *Бог е възцарен върху, живее и обитава в нашите хваления...* Той ще се среща с нас, както Го хвалим! Йов 36:26, 28, Осия 6:3.

Тъй като Бог знае, че можем да имаме трудности да схванем определени духовни реалности, Той често използва притчи, преобрази или примери, за да ни помогне да разберем какво казва. В Писанието откриваме, че Бог е очертал няколко различни типа взаимоотношения, които съществуват между Него и Неговите хора. По-долу, макар и да не са изчерпателни, са някои от различните начини, по които Бог се отнася към нас и различни аспекти от Неговия характер и личност, които намираме в Писанието.

Баща/дете

Бог е Бащата, а ние сме Негови деца.

Много пъти Бог иска да се свърже с нас като наш Баща — за да познаем любовта и сигурността да се сгушим в обятията на Татко — да знаем сигурността на Неговото снабдяване за нас и защитата ни. Понякога Той трябва да ни донесе любяща, но твърда корекция или наставление в наша полза. Псалм 103:13-14, Матей 6:30-34.

Цар/подчинен

Исус Христос е нашият Цар, а ние сме Негови подчинени.

Има моменти, когато Святият Дух ще иска да насочи вниманието ни към величествения блясък на Царя на царете; да провъзгласява Неговата царственост и Неговото върховно царуване над живота ни и над цялата земя. В събранието може да се появи усещане за участие в царствено шествие с фанфари, помпозност, церемония, тържество и т.н., като Го коронясате за Господ на господарите! В същото време ние автоматично заявяваме нашето подчинение на Неговата царственост и че Неговото Слово е закон в нашия живот! Второзаконие 10:17; Псалм 24:7-10; Псалм 145:10-13; 1 Тимотей 6:14-16; Римляни 8:7; Лука 6:46.

Създател/създаден

Бог е Създателят, а ние сме Негово творение.

Ще има моменти, когато Святият Дух ще иска да насочи вниманието ни към Неговия творчески гений, както се вижда в чудото, сложността и разнообразието на Неговото творение; да се удивляваме на делото Му и да Го оценяваме за това. Йов 38 и 39; Псалм 8:3-4; Псалм 19:1-4; Псалм 104:24, 33-34; Исаия 40:21-28; Псалм 143:5-6; Псалм 111:2; Псалм 92:4.

Младоженец/невеста

Исус Христос е младоженецът, а ние сме Неговата невеста. От този начин на общуване произлизат любовните песни в поклонението, способността да изразяваме дълбоката си любов към Него и да приемаме Неговите изрази на любов към нас. Исаия 62:5; 2 Коринтяни 11:2; Ефесяни 3:17-19.

Военачалник/армия

Бог е военачалникът на небесните армии, а ние сме Неговата армия. Ще има моменти, когато Господ ще ни накара да се издигнем в духа си и да бъдем войнствени в нашата декларация на власт над силите на тъмнината. Той очаква от нас да можем да откликнем като един човек — дисциплинирана единица от вярвачи, които се подчиняват на Неговите заповеди! Псалм 24:8; 1 Тимотей 1:18; 2 Тимотей 2:4; Ефесяни 6:12; Откровение 19:11-16.

Какво казваме?

Хора са идвали и са казвали: „Когато имаме онези по-тихи, нежни любовни песни... има такова помазание, но когато имаме онези груби, дрезгави, стържещи, ритмични песни... това наскърбява духа ми!“

Какво наистина казва човек, когато казва това? Всъщност те казват: „Що се отнася до отношението към Бог като Младоженеца, мога да се свържа с това, наистина се чувствам комфортно и този музикален стил със сигурност е моето лично предпочитание. Но що се отнася до отношението към Бог като Военачалник, наистина се чувствам неудобно и този музикален стил със сигурност НЕ е моето предпочитание!“

Имали сме и хора, които изразяват обратното. „Не мога да понасям онези блудкави, безвкусни, нежни песнички. Имаме нужда от няколко песни с някакъв драйв, малко ритъм и малко екшън!“ Какво наистина казва този човек? „Що се отнася до отношението към Бог в режим Военачалник / армия, мога да се свържа с това и този музикален стил определено е моето предпочитание. Но тези неща свързани с невестата / Младоженеца — просто не съм аз!“

Трябва да сме сигурни, че не даваме духовна тежест или стойност на личните си предпочитания. **Само защото можем да се чувстваме неудобно, не означава, че нещо не е наред или е небиблейско.** Много пъти сме виждали хората да правят това и да реагират срещу нещо, като казват, че „не е от Бога“, когато всъщност имат предвид, че не им харесва или се чувстват неудобно с него.

Силата на Неговото присъствие

Бог знае кога имаме затруднения да се свързваме с Него по различни начини, но Той иска да растем в способността си да се свързваме с Него.

Има хора, които ще се свързват с Бог само когато е невяста / Младоженец, но определено има моменти, когато Бог иска да се свърже с нас като военачалник на Своята армия. Как мислите, че би изглеждало, ако един войник от армията на Нова Зеландия се приближи до своя командващ генерал и каже „Генерале...о, обичам те!“ Той би получил поне няколко дни двойни задължения! И все пак това се случва толкова много пъти на нашите църковни събирания, когато хората не се свързват с Бог по друг начин, освен невяста / Младоженец.

Свят Бог/свещеник

Бог е свят и ние сме Неговите свещеници.

Ние сме призвани да Му служим и да Му принасяме приемливи жертви, които да Му угодят. Святият Дух често носи такова съзнание за Святостта на Бог и съвсем истинското усещане, че стоим на Светата земя! Понякога единственият подходящ отклик е тишината и мълчанието в Неговото присъствие! Евреи 13:15; 1 Петрово 2:5.

Пастир/овце

Господ е нашият пастир, а ние сме Неговите овце.

Често Той ще иска да ни води при *тихи води*, да ни накара да лежим на *зелени пасища* и да *възстановява душите ни* в Неговото присъствие — красивото, нежно служение на пастира към нас! Псалм 23:1-3; Исая 40:11; Езекиил 34:11-12; 15-16.

Много от нас изпитват трудности да се отнасят към Бог като Баща поради трудности в отношенията ни със земния ни баща.

Някои от нас предпочитат да се свързват с Господ в режим Младоженец / невяста, вместо в режим Военачалник / армия, защото подходящият музикален стил за това е нашето лично предпочитание.

Бог ни призовава към пълнота на зрялост в тези дни и иска да можем да Му откликнем свободно по всеки един от тези начини по всяко време или място. Той разбира, когато имаме трудности да се свържем с Него по определен начин. Трябва да разберем две много важни неща:—

Силата на Неговото присъствие

- 1) Бог ни приема *напълно такива, каквито сме* (Йоан 6:37), и
- 2) Той няма абсолютно *никакво намерение да останем такива, каквито сме!* (Римляни 8:29).

Когато в една връзка липсва отзивчивост, това показва едно много важно нещо — в тази връзка има проблем! Бог иска да се справи с всяка пречка в отношенията ни с Него, за да можем да бъдем свободни да Му откликваме, както Той е замислил да правим. 2 Коринтяни 3:17 - „*А Господ е Духът; и където е Господният Дух, там е свобода...*“

Част от тази свобода се изразява в спонтанен отклик на подтиците на Духа.

Истинското поклонение е нашият дух, свързващ се и откликващ на Божия Свят Дух. Кой са някои от другите неща, които могат да попречат на нашия дух да се свърже с Него? Отново това са само няколко от нещата, които могат да ни попречат, но ние ги подчертахме, защото те са такива, които, макар и да не са веднага очевидни, имат мощни ефекти.

- Когато сме били наранени и имаме **обида срещу Бог**. Нашият дух е обиден на Бог, защото Той е могъл да спре тази ситуация да се случи, но не го е направил. Можете ли да си представите, че искате да се сблизите с някой, на когото сте ядосани? Няма начин! С ума си можем да искаме да се доближим до Бог, но духът ни усеща, че се доближаваме до Бог и създава механизъм за отблъскване.
- Когато сме дали **вътрешен обет**, който може да накара духа ни да реагира по начини, за които не сме наясно.
- Когато поради **емоционално нараняване** ние сме се обгърнали с емоционалните си „ръце“ в самозащита, защитавайки сърцето си, за да не бъдем наранени отново така.

Спонтанност на събранието в поклонението

В тази глава говорим главно за спонтанното пеене на поклонение на членовете на събранието, но използването на другите изкуства в поклонението също са важни и са разгледани в глава 16 — Изкуствата в пророческото поклонение.

Бог се наслаждава в свежестта и новостта. Той обича спонтанното изразяване на сърцата ни към Него. Точно както спонтанността ще поддържа брака жив, така и взаимоотношението ни с Него ще бъде живо!

Псалм 33:3 „... *Пейте Му **нова песен**; свирете изкусно с възкликание ...*“

Псалм 149:1 „... *Пейте на ГОСПОДА **нова песен** и хвалението Му в събранието на светиите ...*“

Ефесяни 5:18 и Колосяни 3:16-17 се отнасят до пеенето на псалми, химни и **духовни песни**.

Гръцката дума за духовна песен е **пнеуматикос оде**, което означава свръхестествено, спонтанно изразяване на Святия Дух.

Произхода на този вид израз се намира още в Стария завет.

1 Царе 10:5 „После ще стигнеш до Божия хълм, където е филистимския гарнизон. Когато стигнеш там, в града, ще срещнете една група пророци, слизащи от възвишението, предшествани от псалтир, тъпанче, свирка и китара. Докато слизат, те ще пророкуват.

Той ни е дал двама много важни помощници в общуването ни с Него.

1) Святия Дух

Матей 10:20 ... *Духът на вашия Баща, Който говори чрез вас*

Галатяни 4:6 ... *Духа на Сина Си, Който вика „Авва Татко“ ...*

1 Коринтяни 2:9-12 ... *Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.*

Римляни 8:26 ... *Самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания ...*

Ефесяни 5:18-19 „... **но се изпълвайте с Духа**; и разговаряйте се с псалми и химни и **духовни песни**, като пеете и възпявате Господа в сърцето си ...“

В едно корпоративно събиране на Божия народ, когато се дава възможност свободно да Му се изразявам в песен и аз Му пея своите хваления, Святият Дух иска да действа като катализатор в моя дух и да ми помогне в моето поклонение.

2) Божието Слово

Колосяни 3:16 „...**Христовото слово да се вселява във вас богато**; с пълна мъдрост се учете и се увещавайте с псалми и химни и **духовни песни**, като пеете на Бога с благодат в сърцата си...“

Божие Слово носи откровение, истина и авторитет.

Една от най-често срещаните трудности, които хората изпитват, когато става въпрос за спонтанно поклонение, е, че **им липсват неща, които да кажат** на Бог. Има неизчерпаем запас от лексика и неща, които можем да предадем на Бог, които се намират в Божието Слово.

Когато позволим на Божието Слово да изпълва сърцата ни, Святият Дух ще ни припомня всичко, на което ни е научил — Йоан 14:26 **...Духът ще ви напомни всичко, което съм ви казал.**

Това означава, че когато сърцата ни са настроени към Духа, ние ще Го открием да носи темите на Писанието, които вече се намират в сърцето ни, до ума ни, когато се покланяме, давайки ни възможност да пеем на Господа това, което Писанието заявява за Него! Това значително увеличава нашия речник на хваление! Често ще откриваме, че онова, което усещаме в нашия дух, ще се впише в един от различните начини за общуване с Бог, които Святият Дух използва.

Често Божието Слово може да се използва като трамплин за поток на комуникация с Господ.

Можем да пеем нашето ходатайство пред Господ и Святият Дух, ако Го слушаме, ще ни помага и ще носи неща в ума ни, за които Той иска да се молим.

Ефесяни 6:18 ... *като се молите в Духа*
Йоан 4:24 ... *покланят, с дух и истина ...*

Силата на Неговото присъствие

Можем да **пеем спонтанно** на нашия **естествен език** или на нашия **молитвен език**.

Когато съм жив за Бога в духа си и съм свободен в духа си, тогава ще бъда отворен и ще очаквам да усетя подтиците на Духа.

Опитайте се да вземете един или два стиха или дори пасаж от Писанието и да го изпеете със своите думи на Господ. Отначало може да изглежда малко странно, но докато се учите да се изразявате пред Него по нови начини, ще откриете съвсем ново измерение на свобода и свежест във връзката си с Него!

Някои пасажки, с които можете да опитате това са:—

Псалм 57:1-3, 7-11; Псалм 84:1-2, 10-12; Псалм 89:1-18; Псалм 139:1-24; Исаия 12:1-6; Колосяни 1:15-20; Римляни 8:31-38.

Можем да се покланяме на Бог по прекрасен начин чрез пеенето на песни, написани от други хора. Но дори и с прекрасните мисли, които ни дават възможност да се изразим, има форма на поклонение, която вярвам е по-докосваща до сърцето на Бог от която и да е друга — спонтанното изразяване на сърцето ни към Него, свободно хвалейки и покланяйки се пред Него за това Кой е Той и за всичко, което е направил — изразявайки пълното си доверие и увереност в Него и безусловното ни покорство на Него!

Силата на декрета

„Бог е свързал духовната сила на Вселената с човешките уста.“ Това е силно твърдение, но въпреки това, когато погледнем Писанието, виждаме, че то е вярно. Трябва да осъзнаем мястото и силата на нашето говорене. Нашите думи постановяват и установяват нещата. Йов 22:28 *„И каквото решение вземеш, ще ти бъде потвърдено;“* (англ.: *„И ти ще постановиш нещо и то ще ти бъде установено“;*)

Как може да се случи това? За да разберем това, трябва да разберем какво прави говоренето; а за да разберем, трябва да разберем някои неща за звука и речта.

Звук и реч⁶

Учените непрекъснато откриват нови неща за нашата Вселена и за начина, по който е създадена. Някои учени, които работят с теорията на струните, вярват, че най-малката сътворена частица не е електронът, неутронът или протонът. Това е звукова вълна — „звукова вълна“ или „вибрираща струна“, която има „ноти“. Разделете атома на най-малката му част, а вътре това е още една частица — вибрираща звукова вълна. Звуковите вълни са в основата на всичко, което е създадено.

Евреи 11:3 казва: *„С вяра разбираме, че световите са били създадени (оформени, подредени и оборудвани по предназначение) с Божието слово, така че видимото не стана от видими неща.“*

Всичко, което е направено, е направено от неща, които не се виждат (за нас). Евреи не казва, че Бог е създал световите от нищото — казва, че Той е използвал невидими неща.

Какво използва Бог, за да твори? Какви са тези невидими неща? Вярвам, че тези невидими неща са:

- **Неговия дух** и
- **Неговото говорене** (звукови вълни).

Виждаме в Битие 1:3, че Бог изпрати Своя Дух, Който се движеше над земята, създавайки атмосфера, в която Словото от Бога може да има ефект, и тогава Бог говори. Бог засилва разбирането, че думите Му имат сила в Исаия 55:11 *Така ще бъде словото Ми, което излиза от*

⁶ „Glory Invasion“ (Нашествие на славата) Дейвид Херцог – Издателство Destiny Image – благодарим на Дейвид, че предостави частици за мозайката на нашето разбиране.

Силата на Неговото присъствие

устата Ми; няма да се върне при Мен празно, а ще извърши волята Ми и ще благоуспее в онова, за което го изпращам.

Силата на Божиите думи/постановления

Бог говори и всичко беше създадено. Той използва комбинация от Своя Дух и от звук и учените са открили, че звукът е вграден във всичко. Звуковите вълни са в основата на всичко, което е създадено. Възшност наскоро учените откриха, че всяко създадено нещо също има вградени музикални звукови вълни в себе си. Оборудването им е успяло да улавя музикални звукови вълни, излъчвани от „черни дупки“ и скални проби от космоса. Това поставя съвсем ново разбиране за „камъните, които викат в хваление / поклонение“, нали? (Лука 19:37-40)

В Псалм 148 — Бог заповядва на слънцето, луната и звездите да Го хвалят, на планините и хълмовете, на съществата на сушата и под морето също.

Цялото творение има способността да чува, да се подчинява, да откликва и да се покланя на своя Създател.

В Битие Словото ни казва, че човекът е създаден от земната пръст. В книгата си „Нашествие на славата“ Дейвид Херцог казва — Еврейската дума за прах тук „афар“, което означава праха или глината на земята или, според някои теолози, „най-малката създадена частица“. Разбираме, че това означава не просто пръст, но и *най-фината част от земния материал*⁷ — най-малките частици — звукът.“

Така че човекът е създаден отчасти от „звука“, тъй като Бог комбинира земен материален прах или глина (в чиято сърцевина има звук) и небесна субстанция (звукът на гласа Му) и след това Бог вдъхва Своя Дух в човека и човекът оживя.⁸

„Накъде бия с това?“ може да попитате. „Как всичко това е свързано със силата на декрета?“

Нека попитам **„В чий образ сме създадени?“**

Ние сме създадени по Божия образ и Библията ясно учи, че нашите думи имат:

⁷ „Glory Invasion“ (Нашествие на славата) Дейвид Херцог – Издателство Destiny Image – благодарим на Дейвид, че предостави частици за мозайката на нашето разбиране.

⁸ „Glory Invasion“ (Нашествие на славата) Дейвид Херцог – Издателство Destiny Image – благодарим на Дейвид, че предостави частици за мозайката на нашето разбиране.

Силата на Неговото присъствие

- **градивна, творческа сила и**
- **разрушителна сила.**

Божие Слово казва в Притчи 18:21 *Смърт и живот има в силата на езика*. Нашите думи ще постигнат това, за което ги изпращаме. Но често не знаем това или, ако го знаем, не е задължително да вярваме и да действваме в съответствие с него. Казваме неща като „Това са само думи“ или „Пръчки и камъни могат да ми счупят костите, но термините никога няма да ме наранят“.

Нашите думи имат сила. Бог ни е дал същата сила да създаваме или пренареждаме с нашето говорене, както Него. Не до степента, в която Той го прави, тъй като ние не сме Бог и никога няма да бъдем толкова могъщи като Него. Силата на нашето говорене ще бъде само сянка на силата на Неговото говорене. Но нашето говорене освобождава сила. В противен случай Той не би казал това, което каза в Мат 21:21: *А Исус отговори: Истина ви казвам: Ако имате вяра и не се усъмните, не само ще извършите стореното на смокинята, но даже ако кажете на този хълм: Вдигни се и се хвърли в морето!, ще стане.*

Всичко създадено има способността да чува, разбира и откликва на Божието Слово. И така, когато сме на онова място, където Божият Дух се носи (областта на Славата), и чуем Словото от Бога и го говорим, тогава тези две неща стават и се случват чудеса.

Ето защо, когато усетим задвижването на Божия Дух и се молим за някой болен, декларирайки Божието намерение и цел над него, той може да бъде изцелен. Хората се изцеляват, защото тялото реагира на изреченото слово.

Дори в светската област лекарите разбират силата на звука и го използват за лечение на пациенти с рак. Лечението се извършва с помощта на ултразвук (които са високоенергийни звукови вълни).

Матей 17:20 *„Ще кажете на тази планина: Премести се оттук там и тя ще се премести.“* Как? Защо? Защото, според този стих, тя има способността да разпознава, да чува и да се подчинява на звука на Божия глас (изговорен директно или чрез Неговите хора).

Точно в Словото виждаме Бог да казва на хората Си да говорят и нещата ще се случват. Бог каза на Мойсей да говори на скалата в Числа 20:8 *„Вземи жезъла и свикай обществото, ти и брат ти Аарон, и пред очите им говорете на канарата, и тя ще даде водата си.“* На Езекиил Той каза *„пророкувай на костите“* — говори им. Той го направи и те реагираха.

Силата на Неговото присъствие

Бог иска да говорим някои неща, да наредим това, което Той ни показва. Но първо, подобно на Исаия, трябва сърцето и устните ни да бъдат докоснати с пречистващия огън от Божия олтар.

Исаия имаше видение от три части

Исаия 6:1-8

- 1) Нагоре — той видя Господа
- 2) Навътре — той видя сърцето си (от сърцето ни говори устата ни)
- 3) Навън — той видя наранения свят

Ние не можем да говорим ефективно за Господ, докато устните ни не бъдат докоснати, а за да бъдат докоснати устните ни, сърцата ни първо трябва да бъдат докоснати с откровение и разбиране.

Тогава Бог каза — „Иди и кажи ...“

Бог иска да говорим Неговото Слово и Неговите думи. Какво каза Бог за Словото Си? Моето Слово ще извърши това, за което го изпращам. Какво иска Той да направи то? Част от отговора на това се намира в Исаия 61-ва глава: *„Да проглася освобождение на пленниците и отваряне затвора на вързаните; да провъзглася годината на благоволение Господно и деня на отплатата от нашия Бог;“* също 1 Коринтяни 14:3 — *„за назидание, за увещание и за утеха.“*

Стартово място

Устата е централното място за изстрелване на оръжията за духовно воюване. С устата си изстрелваме или оръжията на Бог, или оръжията на врага.

Оръжията на Бог

Някои от оръжията на Бог са следните

- Божието Слово
- Името на Исус
- Кръвта на Исус
- Словото от Бог („сегашното“ слово на Бог)
- Нашето свидетелство за великите Божии дела (в нашия живот и в живота на другите)
- Хваление и поклонение
- Пророческо деклариране
- Ходатайство

Оръжията на врагът

- Ключкарство
- Злословене
- Критикуване

Силата на Неговото присъствие

- Проклятия
- Разделение и др.

Яков 3:1-12 говори за силата на езика както за добро, така и за зло.

Святият Дух иска да хване силата на нашата уста. Той я иска предадена за Неговите цели. Често, когато човек се кръсти в Святия Дух, той говори на други езици. Може ли една от възможните цели за говорене на езици да бъде, че това е физическо напомняне за нас, че Бог желае нашите уста да Му бъдат предадени?

Думите са като ракети

Вашите декрети са изпълнени със сила! Думите, които говорим, са като ракети в духовната област. Устата е стартовата площадка.

Ракетата е съставена от различни части

- Външната обвивка и мотора
- Бойната глава
- Експлозивите

На стартовата площадка ракетата има потенциално експлозивна сила, но наистина не е полезна, докато не бъде изстреляна по целта.

Като аналогия аз мисля за **външният корпус като действителните думи, двигателят е нашето намерение.** Какви са бойните глави? В Духа има **пет основни бойни глави — молитва, пророческо деклариране, проповядване, свидетелство, хваление и поклонение.** Ние пускаме всяка от тях от устата си. Те освобождават експлозивната сила там, където трябва да отиде. След това има неща, които причиняват щетите. **Експлозивната сила е — Божието Слово, словото от Бог, Името на Исус, Кръвта на Исус.**

Нека разгледаме това във връзка с това, което сега знаем за нашето говорене. Бог не само е обвързал духовната сила на Вселената с човешката уста, но устата е центърът на духовното воюване за Вселената.

Бойните глави

Молитва / Ходатайство / Пророческо деклариране — Бог е дал на човечеството духовната власт да Го представлява на земята. Той казва, че когато се молим, Той ще отговаря и когато декларираме нещо, то ще бъде установено. Бог се е ограничил най-вече да работи с нас. Молитвата, ходатайството и пророческото деклариране отпускат силата на Словото и изстрелват силата на името на Исус и

Силата на Неговото присъствие

силата на Неговата пролята кръв. Пророческото деклариране установява неща и в духовната и в земната област.

Проповядване / пророкуване — и двете изстрелват Словото като оръжие. Павел каза на Тимотей: „Проповядвайте Словото“. Животът на Павел беше пример за нас. Той проповядваше Словото винаги, когато имаше възможност. Проповядването не означава само изправяне пред хората в неделя в църквата. Това означава да споделяме сърцето и намеренията на Бог за живота на хората на работното място, с нашите приятели, в училище. Пророчеството е друг начин да се прави същото. Помолете Бог за Неговото сърце и намерение за вашите съученици, съседни, приятели в църквата и извън църквата. Пророческото евангелизиране е мощен инструмент, защото чрез него Божието сърце за хората става живо за тях.

Това означава да живеем така сякаш животът ни е послание, четено от всички. 2 Коринтяни 3:2 *Вие сте нашето писмо, написано в сърцата ни, което узнават и прочитат всички хора; 3 и става ясно, че сте Христово писмо, произлязло чрез нашето служение, написано не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи от камък, но на плочи от плът – на сърцето.*

Свидетелство — Откровение 12:11 *А те го победиха чрез кръвта на Агнеца и чрез словото на своето свидетелство.*

Личното свидетелство е буквално изстрелваща ракета, която изпраща силата на Словото, името на Исус и кръвта на Исус. Вашето свидетелство е един от най-мощните ви инструменти. Този век е векът на свидетелството. Историята на всеки е валидна и се слуша. В токушоуто, независимо колко странна е историята на човек, тя пак още се разглежда като валидна.

Хваление и поклонение (индивидуално и корпоративно)

Какво прави корпоративното хваление и поклонение различни? Когато се съберем и се покланяме, силата на съгласието влиза в действие. Единството и хармонията са мощни неща. Там, където Неговите хора са в единство, Бог заповядва благословието.

Псалм 22:3 Бог обитава хваленията на Своя народ. Обитава = Евр. Яушаб 3 нюанса на значение:

- Да седи тихо
- Да седи в засада
- Да дойде като съдия

Силата на Неговото присъствие

Има моменти, когато Бог ще дойде и ще седи тихо в нашите хваления, но има и моменти, когато Той идва да действа като съдия срещу нас или враговете ни, или идва да прави засади срещу враговете ни.

В Деяния 16:19-40 Павел използва оръжието на хваление и поклонение в затвора. Беше полунощ. В момента полунощ ли е в живота ви? Полунощ заради болест, потисничество, проблеми във взаимоотношенията, изкушение, финанси? Тогава може би трябва да използвате оръжието на поклонението и да видите какво ще направи Бог за вас.

Използвайте думи с намерение и цел

Твърде често бърборим думи, без да спираме да помислим и можем да нанесем невероятна вреда с тях. Докато освобождаваме силата на нашите думи, нека решим да ги използваме разумно; да ги използваме с намерение и цел, да ги изпращаме да правят неща; да създават, да събарят. Можем да бъдем като Еремия в Еремия 1:9: *Тогава ГОСПОД протегна ръката Си, допря я до устата ми и ми каза: Ето, вложих думите Си в устата ти. Виж, днес те поставих над народите и над царствата, за да изкореняваш и да съсипваш, да погубваш и да събаряш, да градиш и да сядиш.*

Сатана желае да затвори устата на Божия народ, защото той знае силата и мястото, което Бог е дал на човешките уста. Как сатана прави това?

Той ни атакува с **духовен СПИН**. Чуваме и знаем много за вируса на СПИН. СПИН атакува имунната система на човек и го прави неспособен да се предпази от болест и резултатът от това може да бъде смърт. Това е, което сатана се опитва да направи с Божиите хора. Той ни атакува със СПИН чрез думите, които той, ние или други използват срещу нас и той ни използва, за да атакуваме другите по същия начин. Несъзнателно много от Божиите хора са предали СПИН на други, което е довело до тяло от вярващи, което е болно и изтощено. Какво имам предвид под духовен СПИН?

СПИН на английски е **AIDS**. — Всичко започва с:

A — Accusation — Обвинение — това ви кара да се чувствате недостойни. Врагът ви казва: „Бог не може да те използва.“ „Те няма да ти повярват.“ „Не си достатъчно добър, достатъчно млад, достатъчно зрял“...и т.н. Това обвинение може да бъде нашето собствено говорене, може да бъде думи, които другите казват над нас, или може да бъде мислите, които сатана влага в съзнанието ни, с които след това се съгласяваме.

I – Intimidation – Заплашване / Страх — Обвинението често ще бъде придружено от заплашване и страх.

Страх от неизвестното

Страх от това да направим нещо, което никога досега не сме правили

Страх да не кажем нещо погрешно

Страх от отхвърляне

Страх от провал

Бог казва: „Отвори устата си и Аз ще я напълня.“

D – Deception – Измама — сатана ни прошепва и ние приемаме това, което той казва, съгласяваме се с него, след това го повярваме и преди да разберем, ние влизаме в място на измама. Ако си казваме нещо достатъчно дълго, можем да започнем да го вярваме. На това място на измама врагът нашепва много клевети срещу природата и характера на Бог и ние се съгласяваме с него.

S – Self-preoccupation – Погълнатост от себе си, самопоражение.

Понякога след известно време сатана може да се отпусне и да гледа как се самоунищожаваме, без изобщо много усилия от негова страна. Ние ставаме самоунищожавачи се и сме погълнати от проблемите си, от света си. Ние влизаме в място на робство, от което трябва да бъдем освободени.

Смирението е необходимо условие за ходене в помазанието. Не можем да си позволим погълнатост от себе си, не можем да си позволим гордост — това струва твърде скъпо. Това ще ни изключи от присъствието на Бог и от Неговите цели за живота ни.

Сатана се изправя срещу нас с тези неща и макар че те може да не ни изкарат напълно индивидуално, ако ги слушаме, те като истински СПИН ще повлияят на духовната ни имунна система и ще ни направят неспособни да предотвратим атаките, които ще ни извадят.

Използвайте Словото

Нека не позволяваме на врага да ни изкара. Нека не позволяваме на врага да ни кара да се самоунищожаваме и да преживяваме само поражение. Вземете Божието Слово и го декларирайте върху живота си и върху живота на семейството си ежедневно. Поставете пророческите думи, които Бог е изрекъл над вас, под формата на декларация и ги декларирайте ежедневно над живота си. Не забравяйте, че вашите думи ще имат толкова сила да създават или унищожават в собствения ви живот, колкото имат и в живота на другите.

Силата на Неговото присъствие

Бог е обвързал духовната сила на Вселената с човешките уста. Тя е центърът на духовното воюване за Вселената. Имаме нужда от това откровение. Трябва да разберем силата на това, което казваме. Нека започнем да правим декларации в съответствие с Божието Слово, с Неговото сърце, с Неговия характер, върху нашия живот, върху живота на хората около нас и нашите общности.

Позиционирайте се пророчески

Как е свързано поклонението с нашето ежедневие? Трябва ли да обикаляме пеейки песни по цял ден, всеки ден или има други начини за поклонение на Бог, които са свързани с нашето ежедневие и ситуациите, пред които сме изправени? Вярвам, че трябва да разберем истинското значение на „почит“ и да го приложим пророчески в тези ситуации. Когато го направим това се превръща в мощен израз на поклонение в живота ни.

Много пъти не се чувстваме като победители — изправени сме лице в лице с ежедневните факти от живота си и ги тълкуваме по различни начини.

Имаме врагове в духовната област, които могат да ни влияят, така че да тълкуваме погрешно нашия набор от „факти“ или обстоятелства. Те замъгляват възприятието ни и изкривяват мисленето ни.

Ситуация...	Врагът ни казва ...
Имам затруднения в училище	<i>просто си тъп, никога няма да постигнеш нищо</i>
Не съм много надарен или дружелюбен	<i>нямаш нищо ценно, което да предложиш</i>
Аз съм единственият християнин на работното си място	<i>каква разлика можеш да направиш</i>
Мама и татко се разделиха	<i>всичко е по твоя вина</i>
Финансови затруднения	<i>никога няма да имаш достатъчно — бъди стиснат</i>
Чувствам се обезверен, разочарован	<i>животът е истински спад</i>
Не се спасяват много хора	<i>така или иначе никой не иска християнство</i>
Имам затруднения с приятели	<i>никой не те иска, просто пречиш</i>
В момента нещата вървят доста добре	<i>имаш всичко необходимо</i>

Силата на Неговото присъствие

Молитвата на Давид в Псалм 27 е всеки ден той да може да живее със съзнателно осъзнаване на Божието присъствие. Да размишляваме колко страхотен е Бог; да Го молим за по-голямо откровение за Него. С вътрешен фокус върху Бог, ще се справим правилно с трудните времена.

Псалм 27:4 *Едно нещо **искам** от Господа, това ще **търся** – да живея в дома ГОСПОДЕН дом **през всичките дни на живота си**,*

- да гледам привлекателността на Господа и [възприемам, гледам, пророкувам]
- да Го търся в храма Му. [запитвам, обмислям, размишлявам, търся]

С други думи, Давид казваше: „Най-важното нещо в живота ми е всеки ден да имам съзнателно осъзнаване на Господ; да прекарвам време в Неговото присъствие, да Го опознавам повече и да говоря (пророкувам) това, което Той ми показва за Себе Си.“

Бог иска да живеем като пророчески хора, а не просто като хора, който вярват в пророчеството. Това не означава просто предсказване на нещата в бъдеще. Това означава да изговаряме откровението за Исус, което сме получили в Неговото присъствие.

Откровение 19:10 *Тогавата аз паднах в краката му, за да му се поклоня; но той ми каза: Недей; аз съм служител заедно с теб и братята ти, които имат свидетелството на Исус; поклони се на Бога; **защото свидетелството за Исус е духът на пророчеството.***

Псалм 27:5 *„Защото в зъл ден ... **ще ме издигне на канара.**“*

Защото в **зъл** ден <7451> ра - Лош, неприятен, жесток, причиняващ болка, тъжен, нещастен, От <7489> да страдаш, да бъдеш разбит.

В зъл ден или в деня на неприятностите — неприятностите със сигурност са за нас на тази планета — неща, които са лоши, неприятни, жестоки, причиняващи болка, когато претърпяваме нараняване, а понякога сме счупени вътре, Бог ще:

- **ме покрие** под покрива Си;
- **ме покрие** в скривалището на шатъра Си и Бог обещава: **да ме издигне на канара.**

Какво е канарата?

Матей 16:15-18 *А вие какво казвате: Кой съм аз? Симон Петър отговори: **Ти си Христос, Син на живия Бог.** Исус му каза:*

Силата на Неговото присъствие

Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Моят Баща, Който е на небесата. Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър и **на тази скала ще съградя Моята църква**; и портите на ада няма да я надвият.

Скалата в тази ситуация е откровението за това Кой е Исус! Истината за Бог и Кой е Той!

Йоан 14:6 Исус му каза: **Аз съм пътят и истината**, и животът; никой не идва при Татко освен чрез Мен.

Има друга гледна точка, ИСТИНСКА гледна точка — друга област, тази на ИСТИНАТА, която далеч затъмнява нашите чувства нагоре и надолу и противоречащите ни обстоятелства.

Трябва да се научим да правим разлика между **Фактите** и **Истината**.

Фактите се променят. Истината е вечна. Когато се позиционираме върху Скалата на Божията Истина — откровението за това Кой е Бог и какво казва Той за Себе Си и за нас — главата ни ще бъде издигната над враговете, които ни заобикалят. Ще бъдем в позиция да виждаме от правилната гледна точка.

Не можете да направите това, ако не знаете каква е истината, какво казва Словото...

Факти	Истина
Чувствам се сякаш съм съвсем сам	<i>Бог е точно там с мен</i>
Липсват ми финанси	<i>Той е мой снабдител и мой източник</i>
Не съм се подчинил на Бог	<i>Той копнее да ми прости и да ме възстанови</i>
Децата ми не искат да познават Бог	<i>Той може да промени сърцата им</i>
Не знам как да разреша проблема	<i>Той знае</i>
Слаб съм	<i>Той е всемогъщ и ще бъде моята сила</i>

Силата на Неговото присъствие

Заблудих се	Бог има план за мен
Не знам какво предстои зад ъгъла	Той знае и вече е направил планове
Наранен съм	Той може да ме изцели и да ме утеши
В момента нещата вървят доста добре	Той все още е моят източник и аз се нуждая от Него

Фактите се променят, но ИСТИНАТА е вечна

От тази Скала на Откровението главата ми ще бъде издигната над враговете, които ме заобикалят, и от тази позиция ще говоря Истината за Бог на враговете в духовната област.

Това е силата на нашата уста — те победиха чрез кръвта на Агнето, словото на тяхното свидетелство и не обичаха живота си до смърт.

Псалм 27 продължение...

- **Тогава главата ми ще бъде издигната над враговете, които ме заобикалят;**
- **в скинията Му ще жертвам с радостни викове;**
- **ще пея и ще правя музика на ГОСПОДА.**

Римляни 4:19-20 *Без да отслабне във вяра, той вземаше предвид; че тялото му вече е замъртвяло, тъй като беше на около сто години, вземаше предвид и мъртвостта на Сарината утробата, **обаче не се усъмни относно Божието обещание чрез неверие, а се закрепил във вяра и отдаде слава [докса] на Бога, 21 уверен, че това, което е обещал Бог, Той е силен и да го изпълни.***

Бог не иска да отричате вашите факти, да игнорирате вашите факти или да се преструвате, че те не съществуват. Той иска да следвате примера на вашия баща във вярата — Авраам — и **да се изправите пред вашите факти**. И тогава направете това, което направи Авраам. Той стана силен във вярата си. Това беше нещо прогресивно. Имаше неща, които той правеше, които изграждаха вярата му. Едно от тези неща беше да отдава слава [докса, почит] на Бог. Той беше напълно уверен, че Бог е Този, Който каза, че е — че може и ще прави това, което каза, че ще направи.

Силата на Неговото присъствие

Псалм 61:2-4 *От краищата на земята ще викам към Тебе, когато примира сърцето ми; **заведи ме на канарата, която е много висока за мене.** Защото ти ми стана прибежище, яка кула за закрила от неприятеля. В шатъра Ти ще обитавам винаги; ще прибегна под покрива на Твоите криле. Села*

Псалм 91:14 *Понеже Той е положил в Мене любовта си, казва ГОСПОД, затова ще го избавя; ще го поставя в безопасност, защото е познал името Ми.*

Псалм 66:17 ***Към Него извиках** с устата си; и Той беше **възвисен** чрез езика ми.*

Цитат: „**Не казвайте на Бог колко голяма е вашата планина — кажете на планината колко голям е вашият Бог!**“

Някои примери в Писанието за това, което се е случило в резултат на пророческо деклариране:

Съдии 7:22 *Защото когато израилтяните засвириха с тристата тръби, Господ обърна меча на всеки човек против ближния му в целия стан. И войската избяга до Ветасета към Зерерат, до околността на Авелмеола при Тават.*

2 Летописи 20:22 *И когато почнаха да пеят и да хвалят, Господ постави засади против амонците и моавците и против онези от хълмистата страна Сиир, които бяха дошли против Юдея; и те бяха победени.*

Умение и помазание

В тялото на Христос има много различни гледни точки по много въпроси и два от тези въпроси — умения и помазание — можем да ги открием в противоположните краища на спектъра.

В лагера на „Уменията“ има хора, които казват: „Боже мой, **не можеш просто да донесеш някакво старо нещо на Бог** и да очакваш Той да бъде благословен. Той е Царят на царете и заслужава най-доброто! Така че трябва да имаме най-добрите аранжimenti, най-добрите музиканти и певци и съвършенство на най-високите нива.“

В лагера на „Помазанието“ има хора, които казват: „Помазанието е, което счупва хомота! Така че какво от това, ако имате цял оркестър; **ако нямате помазанието, всичко, което имате, е силен дрънчащ звук.**“ Святият Дух няма да си отиде, ако някой тук или там изсвири грешна нота.

И двете групи хора са напълно убедени в „правотата“ на своята богословска позиция и двете групи поддържат позицията си от любов към Бога и желание да Му угодят. Врагът не се интересува какъв е проблемът, той просто обича да поляризира Тялото на Христос и да кара различните фракции да се бият една срещу друга. По този начин той печели, защото единството е нарушено и благословието не може да се излее върху Божиите хора.

И така, какво угажда на Бог? За какво се застъпва Писанието — Умение или Помазание? Отговорът е и двете.

Псалм 33:3 казва: *„Пейте Му нова песен, свирете изкусно с възкликание.“*

Исая 10:27 *...и хомотът ще се строши поради помазанието ти.*

1 Йоан 2:27 *а колкото за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас...Неговото помазание ви учи за всичко*

За да ни помогне повече, нека дефинираме какво имаме предвид под думите Умение и Помазване.

Когато говорим за **умения**, говорим за „**нашата способност**“.

Когато говорим за **Помазанието**, говорим за **Божиите способности, Неговата сила, Неговото присъствие и**

Неговата дейност — с други думи това, което прави Той по време на тази конкретна служба.

От страна на „Помазанието“, когато говорим за това, което Бог/Святият Дух прави в дадена служба, трябва в същото време да разгледаме един много важен аспект от това, който е — **способността ни да усещаме какво прави Святият Дух** и какво се случва в духовната област.

От страна на „Умението“ разглеждаме **способността си да интерпретираме или подсилваме тази дейност и атмосфера в музикално отношение.**

Какво диктува това, което свиря?

Нека зададем един интересен въпрос: Ако съм музикант, какво диктува това, което свиря?

Тук може да има различни отговори —

- Стилът музика, който аз лично предпочитам
- Това, което е приемливо в моята култура (църковна или национална)
- Това, което ще впечатли най-много хората, пред които свиря
- Това, което намирам за музикално най-интересно и стимулиращо
- Това, което се случва в духовната област

Защо създателите на филми поставят музика зад действието във филма? Правят го, за да създадат атмосфера. Какво диктува вида музика, която те влагат във всяка дадена сцена? Действието в сцената. Какво трябва да диктува това, което свиря музикално в службата? Дейността в духовната сфера.

Тълкуване на дейността в Духовната област

Има много повече, за да участвате в тим за поклонение от това просто да можете да свирите или да пеете добре. Моето умение трябва да бъде свързано с моята способност да усещам какво прави Святият Дух. Аз съм призован, като музикант, да затвърждавам и подсказвам какво прави Святият Дух по време на тази служба. Най-квалифицираният музикант не е човекът, който може да направи най-изкусните неща, а този, който може да освободи в песен или атмосфера точно това, от което се нуждае песента или атмосферата — нито повече, нито по-малко.

Така че всъщност виждаме, че Умението и Помазанието не са в опозиция помежду си; и двете са части от едно и също цяло.

Интересно нещо, което трябва да се отбележи, е, че в повечето тимове за поклонение членовете на тима се различават по способността си да усещат какво прави Святият Дух и какво се случва в духовната сфера и те се различават по способността си да интерпретират тази атмосфера музикално. Повечето са по-силни в една област от другата.

Как усещаме какво се случва?

Кои са някои от факторите, които определят способността ни да усещаме какво прави Святият Дух и какво се случва в духовната област?

- Нивото на нашите взаимоотношения с Господ — колко близо сме до Него
- Нивото на нашето покорство — колкото повече се покоряваме, толкова повече чуваме
- Грехът, с който не сме се справили — това води до блокиране между нас и Него
- Нивото на глада ни — колко наистина искаме да чуем гласа Му и да знаем какво прави?
- Нашите духовни дарби — човек с пророчески дар вероятно ще бъде по-чувствителен към Божия глас и ще разпознава по-лесно какво се случва в духовната област от човек, който няма тази дарба

Нашето желание трябва да бъде да растем и в двете области — способност за усещане и способност за тълкуване — но най-вероятно ще има различни нива на способности в тези области сред членовете на тима за поклонение.

Врагът може да използва тези различия и да ги използва в своя полза, ако му позволим, а Бог може да ни помогне да използваме тези различия, за да течем заедно по по-силен начин. Изборът е наш.

Позволете ми да ви дам пример от реалния живот, за да илюстрирам. Преди няколко години имах възможността да посетя една църква, която преживяваше основни движения на Бог в своите служби за поклонение. Поклонението беше свободно и много от случващото се беше повече спонтанно, отколкото организирано. Човекът, който по това време ръководеше служението за поклонение, беше един човек на име Ралф. Той беше изкусен музикант — цигулар и пианист — и учеше за диригент на оркестър. Той също беше зрял християнин с любов към Бога и чувствителност към гласа Му. Главният ръководител на тази църква беше мъж на име Питър и неговият основен духовен дар беше пророчески. Поради този дар и позицията

Силата на Неговото присъствие

му на главен водач, той улавяше неща в Духа по отношение на неща, които Бог искаше да прави, които Ралф не можеше да улови или усети.

Това беше класически сценарий, при който се появяват разликите в духовната чувствителност и музикалната надареност. Това, което се случваше, беше, че Питър усещаше нещо, което Бог искаше да направи в поклонението, и той отиваше до Ралф на пианото и споделяше с него какво чувства Бог да казва. Ралф може да не е усетил това, но тогава вземаше онова, което Питър е усетил, и течеше с това музикално и така силата на всеки човек успяваше да допълни слабостта на другия, тъй като Питър не можеше да свири нито една нота или да направи нещо музикално.

Това би могло да се развие съвсем различно, ако те бяха позволили на врага да си пробие път. Той винаги иска да използваме слабостите на другите членове на тима. Питър можеше да отиде при Ралф и да му каже: „Ралф, къде мислиш, че отиваш? В момента Бог не казва да отиваме натам.“ И Ралф би могъл да отговори, като каже: „Ами, тогава ти свири на пианото и води!“

Нека се стремим да израстваме в способността си да чуваме гласа на Святия Дух, да Му откликваме в нашето ежедневие, а също така да израстваме и в нашите гласови и инструментални способности. Способността за усещане се развива чрез интимност във взаимоотношението с Господ. Способността да се интерпретира музикално се развива чрез обучение и практика.

Пророческо изразяване

Пророчеството е в най-простата си форма способността да се усеща какво е в сърцето на Бог за определени хора или ситуация и да се изразява по начин, който тези хора могат да разберат.

Калев Куаие — „Пророческото поклонение е поклонението, което създава атмосфера, която въвежда в присъствието на Бог и дава на Господ пространството, от което се нуждае, за да говори на църквата, която изгражда.“

В поклонението, когато отидем в присъствието на Бог и се срещнем с Него, Той иска от нас да занесем това, което сме видели/чули/усетили в Неговото присъствие, по света и да споделим това с хората около нас.

Точно както „поклонението“ е начин на живот, така и „**пророкуването**“ **трябва да бъде начин на живот**. С други думи Бог иска да живеем като пророчески хора, а не просто като хора, които вярват в пророческото; непрекъснато да усещаме какво е на сърцето Му и да изразяваме това в ежедневието ни контакт с хората.

Работата на тима за поклонение е да сътрудничи на Святия Дух в Неговия план за службата и да изразява и затвърждава това, което Той прави, музикално и вокално.

Исая 30:32 *И всеки удар със съдбоносния жезъл, който Господ ще сложи върху него, ще бъде с тъпанчета и арфи; и с потресаващи боеве ще воюва против тях.*

Докато говорим/пеем/изпълняваме това, което сме усетили, Бог също ще се движи и ще действа в съответствие с думите, които ни е дал.

Исая 44:24 *Така казва Господ, изкупителят ти, Който те е образувал в утробата: Аз съм Господ, .. 26 Който потвърждавам думата на Своя слуга и изпълнявам изявеното от Моите пратеници ...*

Способността да се усеща какво прави Той и къде иска да отиде винаги ще бъде страничен продукт от:

- 1) Връзката ми с Господ
- 2) Нивото на желанието ми да чуя гласа Му

Силата на Неговото присъствие

3) Нивото на пророческото помазание, което Той е поставил върху живота ми

Еремия 23:18 Защото кой от тях е стоял в съвета на ГОСПОДА и е видял и чул Неговото слово? Кой от тях е внимавал в словото Му и е чул?

Трябва непрекъснато да изправяме нашите „духовни антени“ — за да сме наясно какво усещаме във всеки един момент от времето.

Служението за поклонение трябва да бъде пророческо. **То може да бъде и катализатор за раздвижване на пророческото надаряване у други хора.** напр.

4 Царе 3:15 А сега ми доведете един музикант. Докато музикантът свиреше, ГОСПОДНАТА ръка дойде върху Елисей.

1 Царе 10:5 ... Като стигнеш там, в града, ще срещнеш една група пророци, слизаци от възвишението, предшествани от псалтир, тъпанче, свирка и китара. Докато слизат те ще пророкуват.

1 Летописи 25:1 При това Давид и военачалниците определиха за службата някои от Асафовите, Емановите и Едутуновите синове да пророкуват с арфи, псалтири и кимвали.

Помазаната музика също има мощен ефект върху демоничната област.

1 Царе 16:16 затова нека господарят ни заповяда на слугите си, които са пред него, за да потърсят човек, който знае да свири на арфа. И когато злият дух от Бога е на тебе, този човек ще свири с ръцете си и ще ти стане по-добре. 18 Тогава един от слугите му проговори: Видях един от синовете на витлеемеца Есей, който знае да свири и е силен и храбър военен мъж. В слово е разумен и е красив човек. И Господ е с него. 23 И когато злият дух от Бог идваше върху Саул, Давид вземаше арфата и свиреше с ръцете си. Тогава Саул се освежаваше и му ставаше добре, и злият дух се оттегляше от него.

Училището на пророците — под ръководството на Самуил

Дейвид Бломгрн — „училищата на пророците са обучавали не само в Закона и Писанията, но и в пеенето, особено в пеенето на псалми“.

Силата на Неговото присъствие

Евсевий (баща от църковната история) — „обучението в училището на пророците се извършвало чрез гатанки, поговорки и скандиране на свещени и светски стихове и чрез пеене на песни“.

Сендрей (еврейски учен) — „неоспоримо е, че „синовете на пророците“ са получавали систематични и задълбочени инструкции в музиката“.

Членовете на Училището на пророците били обучавани — те трябвало:

- Да научат наизуст първите пет книги на Мойсей (словото трябвало да е част от тях)
- Да се научат да бъдат изкусни на инструмент (да имат отлични постижения)
- Да станат умели в проза (както писмена, така и устна) — за да общуват ефективно на езика на деня
- Да станат умели в поезията (както устна, така и пята)
- Да се научат да използват горното пророчески под ръководството на Самуил

Те също използвали танца като част от своята пророческа комуникация и своето поклонение.

Мартин Лутер — „Музиката е красив и славен дар от Бог. Силно съм убеден, че след богословието няма изкуство, което да бъде поставено на нивото на музиката. Дяволът бяга пред звука на помазана музика почти толкова, колкото пред Божието Слово.“

Пророчески песни

1 Летописи 16:4 [Давид] определи някои от левитите да служат пред ГОСПОДНИЯ ковчег, за да възпоменават [да възпоменават] <2142>, да благодарят <3034> и да хвалят [халал] <1984> ГОСПОДА, Израилевия Бог:

1 Летописи 25:3 от Едутун ... под наставлението на баща им Едутун, който **пророкуваше с арфа** и славословеше ГОСПОДА;

Пророческите песни са били използвани за:

- 1) Напомняне на хората какво е направил Бог и Кой е Той
- 2) Изразяване на благодарност към Господа за това, което е направил и какво ще направи
- 3) Хвалене на Бога с голям ентузиазъм!

Друг начин за категоризиране на пророческите песни е да се мисли за тях като:

- 1) Песни **за** Господ — възхваляване на Неговото Име и деклариране на това, което е направил
- 2) Песни **към** Господа — изразяващи към Него това, което е в сърцата ни
- 3) Песни **от** Господа — изразяващи на нас това, което е на сърцето Му

Библейски примери за пророчески песни:

Изход 15:1-21	След избавлението при Червено море
Числа 21:16-18	Пеене при кладенеца с прясна вода
Второзаконие 31:19-32:47	Песен за свидетелство срещу неверността
Исая 5:1-7	Песен за Израел като лозе
Исая 12:1-6	Песен за празнуване след Божието спасение
Исая 42:10-17	Песен на декларация от Бог Война
Авакум 3:1-19	Изпята молитва за доверие в Божията мощ
Римляни 11:33-36	Песен на възторженото поклонение
Ефесяни 5:14	Песен на увещание
1 Тимотей 1:17	Песен на възторженото поклонение
1 Тимотей 3:16	Песен на доктринално изявление
Филипяни 2:6-11	Песен, декларираща Истината за Исус
Колосяни 1:15-20	Песен, декларираща Истината за Исус
Откровение 5:9-14	Песен на триумфално поклонение
Откровение 15:3-4	Песен на Моисей и на Агнето — Поклонение

Сегашни изразявания на пророчески песни:

Форма:

- Понякога фраза или кратко изречение, които лесно могат да се запомнят и могат да се пеят отново и отново. Това е като една стенобойна машина в духа.
- Може да са фрази с паузи, с които другите певци могат да работят и да повтарят
- Може да бъде по-дълга и да носи повече съдържание — много често с участие на соло
- Ако имате кратка фраза, често можете да помолите Бог за повече откровение около това основно ядро, изпейте това и дооформете песента още малко и след това отново се върнете към основното твърдение. Това дава на песента повече „тяло“ и по-голяма употреба в службата.

Силата на Неговото присъствие

Колкото повече можете да включите събранието в пеенето, молитвата, декларирането и т.н., толкова по-малко вероятно е те да преминат в режим на „зрител“.

Съдържание:

Това може да са Писанията или каквото и да било, което усещаме, че е на сърцето Му.

Акомпанимент:

- Зависи от броя на наличните музиканти и тяхното ниво на умения.
- С няколко свирещи музиканти вероятно ще трябва да работите с циклични последователности на акорди. Те могат да бъдат променени, ако има водещ музикант и други, които слушат.
- С един или двама музиканти акордната структура на песента може да бъде променена, за да се даде на песента повече живот, но това изисква певецът да може да тече с тази акордова гъвкавост. Гъвкавостта в структурата на акорда или мелодията може да бъде иницирана или от музиканта, или от певеца.

Какви звуци са на разположение в тима, за да се създаде настроение и атмосфера?

Да знаем как да „вървим по вода“ — както тимът за поклонение, така и събранието трябва да разберат това.

Села (от статия на Робин Грийн)

„Често идва момент в службата за поклонение, когато има специално усещане за Божието присъствие. Давид описа тези моменти с обозначението „Села“ Псалм 32:5 „Признах греха си пред Теб и беззаконието си не скрих. Казах: Ще изповядам на Господа престъпленията си; и ти прости вината на греха ми.“ Села (за други примери вижте Псалм 3:2; 3:4; 3:8; 4:2; 7:5; 9:16; 20:3; 32:4; 39:5).

„Села е времето, когато Ключът на Давид отвори вратата към небето. В музикално отношение обикновено е време на мълчание или инструментално служение на Господ между пеенето или свиренето на предварително написани песни или химни. Давид използва този термин, за да обозначи време на тих самоанализ или размисъл, време за размишляване върху добротата на Господ. Вероятно Давид обикновено продължава да свири по време на Села, докато служи на Господ.“

„Села е не само време за размисление върху присъствието на Господ; също е време да получим откровение и насоки за това, което следва.

Силата на Неговото присъствие

Това е време да сканираме или да видим в Духа. Това е време да оставим музиката сама да върши работата на служението. Това е време да оставим нова мелодия да се развие в тима за поклонение. Това е време всеки да се моли тихо в Духа. Такива периоди на Села са до голяма степен неизследвани води за днешната църква.“

„За да настъпят времена на Села, трябва да се вдигне нивото на контрол, което се поддържа в повечето църкви. За да се появи спонтанна нова песен, обикновено е необходимо време и тя не може да бъде „екранизирана“ предварително от водачите. Ако някой изкара нещо съмнително или душевно, обикновено може да се разгледа по-късно насаме. Възможността за получаване на прясна манна си струва риска.“

Фокусиран, но отпуснат

Трябва да научим колко е важно да останем фокусирани и да не гледаме. Също така трябва да се научим да се отпусваме, без да се налага да изпълваме всеки момент със заетост.

Някои упражнения за подпомагане развитието на служението на пророческата песен

- Вземете нещо от Писанието и го пейте дума по дума
- Някои примерни стихове, които можете да изпробвате, са: Псалм 14:2; 16:2-9; 18:1-3; 28:6-9; 44:4-8; 61:1-5; 113:1-9; Колосяни 1:15-18; Откровение 1:4-6, 17-18; 5:9-10, 12-13; 21:5-7
- След това го изпейте в перифразирана форма
- След това, ако това е възможно, изпейте го от гледна точка на Бог
- Докато пеете песен, отворете сърцето и ума си за Бог, за да ви даде пророческа фраза или изявление, извиращо от това, което сте пяли. В края на песента потърсете възможност да изпеете това, което ви е дадено.
- Накарайте музикантите да използват циклична акордова структура и след това да променят акордите, за да й дадат повече живот. Може ли певецът да тече с това?
- Накарайте певеца да създаде разнообразие в мелодията. Могат ли музикантите да следват певеца?

Изкуствата в пророческото поклонение

Какво място имат изкуствата в поклонението? Трябва ли да позволяваме използването на други изкуства освен музиката и песента по време на нашето поклонение? Има ли някакъв библейски прецедент за това? Тези въпроси, под една или друга форма, са задавани век след век. Още от времето на ранната църква хората са имали своите „за“ и „против“ по отношение на използването на изкуствата и дори музиката в поклонението.

В тази глава изкуствата се отнасят до: музика, писане (поезия или проза), живопис, скулптура, драма, танци, пеене, видео и др. В тази епоха за един ден изкуствата привличат вниманието на над 2 милиарда души.

Понастоящем изкуствата са най-мощният от всички комуникационни инструменти за достигане до по-голямата част от хората на земята.

Когато изследваме Словото, първо откриваме, че **Бог е артист** — скулптор (Битие 2:7), певец, танцьор (Софония 3:17;) и че Той насърчава и дори заповядва използването на изкуствата в някои ситуации (Числа 21:8). Ако това е така и ние сме създадени по Негов образ, тогава има смисъл и ние да използваме изкуствата в общуването и поклонението.

Също така виждаме изкуствата и пророческото, свързани заедно в цялото Писание. Очевидно обаче, когато е писано Писанието, някои от формите на изкуството като видео не са били достъпни за тях.

Какво е пророчеството?

Най-просто казано — Пророчеството е способността да се усети какво е в сърцето на Бог за определени хора или ситуация и да се изрази по начин, който хората могат да разберат.

Изпълнението не е и никога не може да бъде основната цел на пророческия изпълнител. Изпълнителят винаги трябва да насочва погледа си към крайната цел да разкрие и декларира славата на Бог.

Притчи като форма на разказване на истории се използват в Писанието над 49 пъти. Повечето от тях бяха изречени от Исус. Притчата в общ смисъл се вижда над 250 пъти в Стария и Новия завет. Бог мощно използва историята и поезията в Словото.

Силата на Неговото присъствие

В Училището на пророците, създадено от Самуил, пророците се научиха как да използват музика, песен, поезия, проза и танц както в своето поклонение, така и за съобщаване на Божието сърце. Ръководителите на училището на пророците и националните водачи в Израел разбираха духовната сила на музиката и поклонението.

Те обучиха своите музиканти в това осъзнаване. Те бяха обучени и възпитавани духовно и технически, за да бъдат превъзходни от Еман и Асаф, които бяха пророци. Религиозните водачи на деня им помогнаха да разгърнат потенциала си да използват своите дарби силно за Бог.

Музикантите живееха в храма. Само в Ерусалим 4000 музиканти и 288 певци живееха и се обучаваха в храма. (1 Летописи 23:5, 25:7-8). Давид и военачалниците на армията избраха музикантите и певците. Отделени от военните водачи (те се нуждаеха от военен дух), те бяха обучени да станат поклоннически воини (1 Летописи 23:5).

(1 Летописи 25:1-7) Асаф, Еман и Едутун са посочени като пророци и гледачи. Всички те, техните синове и дъщери, пророкуваха с различни инструменти и бяха обучени да бъдат изкусни в пророческата песен. Стронг 5012 наба — да пророкувам, да говоря или да пея под вдъхновение, да кипя, да изливам думи с емоция (някои преводи също използват наба за танц GNB, FF 1 Царе 10:5-7, 10, 13)

Ако можем да разберем желанието на Бог да използва изкуствата по жив жизнен начин, за да съобщи сърцето Си, ще придобием по-богато разбиране на Божието Слово и следователно на самия Бог.

Осия 12:10 *Говорих още [на вас] и чрез пророците и им явих много видения [за вас]; и [съм ви призовал] чрез думите на пророците си служих със сравнения.*

Тод Фарли — *Тихият пророк* — казва:

Осия 12:10 разкрива някои важни моменти относно изкуствата:

- **Бог избира да ни говори чрез използването на изкуствата.**
- **Артистът е служител на Бог, отделен от Бога и под ръководството на Бог.**
- **Служението на изкуствата е пророчески призив.**

Стивън Бенет — „Пророк музикант“ казва — „Истинските артисти имат донякъде дразнеща принуда да оспорват статуквото. Творческите хора по своята същност и надареност са родени да

изследват. Творческият артист използва изкуствата като своя среда за изследване. И ако той е честен артист, целта на неговото търсене е истината. Истинският артист наистина е пророк. Погледът му търси неща, които другите пропускат. Неговото намерение е да изрази реалността на нещата, като се задържи зад просто повърхностните проблеми.“

Божие използване на артистите

Пантомимата се използва над 40 пъти в Писанието. Над една трета от служението на Езекиил се извършва в движение/пантомима. В Библията има 8 души, които се открояват в използването на пантомима: Ахав, Ахия, Ангела в Откровение, Елисей, Езекиил, Осия, Исаия и Еремия. Всички тези хора използваха изкуствата, за да предадат това, което е в сърцето на Бог.

Бог използвал занаятчийски умения в изграждането и украсата на скиниите на Мойсей и Давид и храмовете в Ерусалим. Първият човек, за когото се съобщава в Писанието, че е изпълнен с Божия Дух и е упълномощен от Бог да създаде произведения на изкуството за скиинията, е Веселеил — занаятчия:

Изход 31:1-2 ГОСПОД пак каза на Мойсей: Виж, аз повиках на име Веселеил, сина на Урий, Оровия си, от Юдовото племе (поклонниците) и го изпълних с Божия Дух, с мъдрост, със способност, със знание и с всякакво изкуство/занаяти

Изход 35:34 И той вложи в неговото сърце и в сърцето на Елиав, Ахисамовия син, от Дановото племе, способността да поучават.

Изход 36:1 Мойсей каза още: Веселеил, Елиав и всеки, който умее, в чието сърце ГОСПОД е вложил мъдрост и умение, за да знае да извърши каквато и да било работа, за службата на светилището, нека работят, както ГОСПОД е заповядал.

Бог взе Веселеил и някои от неговите съвременници и ги дари с използването на изкуствата и занаятите, за да украсят скиинията, където щеше да се извършва поклонението. Бог искаше мястото на поклонението Му да бъде красиво, да представя Неговата страхотна красота. Също така Той използва пророческа символика в произведенията на изкуството, така че когато хората виждат произведенията на изкуството, те да говорят за Бог и за Неговата доброта, святост и т.н. Дори дрехите на свещениците бяха проектирано облекло, проектирано от Самия Майстор Дизайнер и бяха пълни с пророчески символизъм. Храмът и облеклото на свещеника включваха използването на метални изделия, керамика, дизайн и декорация на бижута, скулптура, бродерия, банери и други изкуства.

След това е използването на танци, както в еврейската култура, така и в тяхното поклонение. Мириам беше първият човек, споменат в Библията във връзка с танца, и в бележка под линия в Оксфордската Библия с обяснителни бележки се казва — „Мириам беше известна като пророчица поради способността си да възбужда народа на Израел към възторжена преданост към Бога чрез песен и танц.“ Както в Писанията, така и в записаната история от старозаветното и новозаветното време танцът се споменава няколко пъти като използван в храма при поклонение. Вижте Псалм 149 и 150 само за два примера. Също така можете да прочетете повече в моята (на Лин) книга „Свободен да танцуваш“. В нея аз навлизам подробно в начина, по който танцът и движението се използват в Писанието.

Вярвам, че Бог иска да използва изкуствата, за да изобрази сърцето Си. Проблемът идва, когато започнем да мислим, че средството е самото послание.

Средството може да предаде посланието, но то не е целта само по себе си.

К. С. Луис „Книгата или музиката, в която сме смятали, че се намира красотата, ще ни предадат, ако им се доверим. Тя не е в тях, а само е дошла чрез тях, и това, което дошло чрез тях, беше копнеж...те не са самото нещо; те са само ароматът на цвете, което не сме открили, ехото на мелодия, която не сме чули, новини от страна, която не сме посетили. Какво е копнежът, той е за нещо повече, нещо по-голямо и извън нас самите, той е въпреки че не го разпознаваме, копнежът за вечността, копнежът по Бог и познаването Му.“

Ейбрахам Хешел „Произведение на изкуството ни запознава с емоции, които никога не сме обичали досега. Великите произведения произвеждат, вместо да задоволяват нуждите, като дават на света свежи желания.“

К. С. Луис „Ние сядаме пред картина, за да имаме нещо направено за нас, а не за да можем да направим нещо с нея. Първото искане, което всяко произведение на изкуството ни отправя, е предаването. Вижте, слушайте, приемайте.“

Вивиен Хиберт — „Истинското пророческо поклонение е неотделимо от откровението.“

Твърдо вярвам, че Бог иска да използваме всеки дар, който имаме, за да изразим любовта си и да се покланяме на Него. Виждал съм хора

Силата на Неговото присъствие

да използват изкуство (живопис) по време на поклонение, за да изразят както сърцето си, така и сърцето на Бог. Много църкви сега използват изкуство, за да изразят мощно историята на Великден. Филмите са друга форма на изкуство, която може ефективно да се използва, за да подтикне сърцата ни да се покланят или да изразят Божието сърце — например филмът „Страстите“.

Събирайки всичко

Изминахме дълъг път през последните няколко дни — в откровение, разбиране и опит. И все пак, макар че лично може да сме получили ново откровение и да сме преживяли Бог по нови начини, можем да останем с един въпрос — „От тук накъде?“

Много е добре да имаме това ново разбиране, но реалността е, че трябва да се върнем в нашата църква следващата седмица и да работим там, където сме в момента като църква. Как да се приберем вкъщи и да приложим наученото в нашето лично поклонение и в нашия корпоративен църковен живот?

Като отделни личности...

Нашият личен живот на поклонение

Нека първо разгледаме нашия личен живот на поклонение. Очевидно никога няма да преживеем трайни промени в нашите църкви, ако нямаме трайни промени в нашия индивидуален живот. Моето насърчение би било да се уверите, че прекарвате планирано време в присъствието на Господ всеки ден, както и да се наслаждавате на спонтанните си изразявания на поклонение през деня. Прекарвайте време в Божието Слово, получавайки откровение и му позволете да подхранва вашето поклонение.

Прекарвайте време в небесата

Позволете си да преживявате Бог по много различни начини. Покланяйте се от духа си, отидете направо там, където е вашият дух, седнал с Христос в небесните места и се покланяйте от тази гледна точка. Не забравяйте, че поемането на пътя на душата в поклонението е бавно и не винаги е успешно. Напомняйте на себе си (и на дявола), че близостта с Христос вече е ваша и че няма да бъдете спрени да я преживявате.

Ако всички идвахме от това място на свобода и разбиране на това, което Бог харесва в поклонението, тогава нямаше да имаме толкова много проблеми в областта на поклонението, които имаме в нашите църкви. Но трябва да започнем от мястото, където сме в момента. Какво можете да направите във вашата църква, за да насърчите по-свободното поклонение?

Време за изпит на любовта

Имайте предвид, че този процес ще бъде „изпит на любовта“ за вас. Врагът има личен интерес да създаде разделение между вас и вашето

Силата на Неговото присъствие

църковно ръководство. Той ще се опита и ще направи това по различни начини, като най-често срещаното е да ви накара да приемете превъзходно отношение, да ви накара да мислите, че сте някак си по-добри от тях, защото имате „специално“ откровение, което те все още може да нямат.

Първото и най-важно нещо, което трябва да направите в този процес, е **да се молите**; но не от отношение на осъждане, а на любов. Молете се Бог да се движи, за Неговото благословение върху вашата църква и нейните водачи. Молете се Божията воля да бъде изпълнена и Неговото Царство да дойде на земята както е на небето. Молете се същото откровение на Бог и произтичащата от това свобода в поклонението да започне да прониква в нашето поклонение тук, на земята.

Уверете се, че поддържате правилно сърце и отношение, независимо колко малко промени изглежда се случват на повърхността. Не забравяйте, че това е част от изпит на любовта за вас.

Преценете реално

Ние не работим непременно в осъждане, когато преценяваме къде може да бъде нашата църква, но оценката се превръща в осъждане, когато го правим в превъзходство или гордост. Трябва да можем да преценяваме правилно даден проблем, за да знаем как да продължим оттам.

Потенциален проблем може да възникне, когато някой, който не е на мястото на властта, разкрие проблем. Всеки подход към водачеството трябва да се прави от отношение на служене и смирение. Не бързайте да им казвате, че трябва да „прочетат това“ или „да гледат онова“. Само след молитва и познаване на времето на Бог трябва да се обърнете към своите водачи.

Уговорете време за разговор с тях и подходете към темата с мъдрост. Споделете с тях интереса си към поклонението и че бихте искали да чуете тяхното видение за служението на поклонението във вашата църква. Слушайте с отворено сърце. Може да чуете причините, поради които са взели решенията, които са взели. Споделете какво е правил Бог във вашия живот, промените, които е направил, и как се е променило вашето отношение и опит в поклонението. Споделете всички притеснения, които имате, по начин, който е почтителен и просто ги помолете да се помолят за тези опасения. Бъдете отворени за всякакви коментари, които имат. Не преминавайте в защита, ако тяхната гледна точка и мнение са различни от вашите. Можете да ги уведомите, че сте били в това училище и ако те искат да ни зададат

Силата на Неговото присъствие

някакви въпроси относно училището, не се колебайте да им дадете нашите данни за контакт.

След срещата доверете се на Бог да направи това, което само Той може да направи. Не забравяйте — това е Неговата църква и Той я изгражда. Продължете да откривате каква свобода можете да получите в тази форма на служба, но осъзнайте, че компонентът на „пеещо поклонение“ обикновено е само около половин час от седмица от часове, в които имате възможност да се покланяте на Бог. Не го направете всичко да е свързано с времето за поклонение в църквата. Останете свободни и продължете да се покланяте през всички тези други часове. Продължавайте да се молите в любов. Останете на това място на любов към вашето църковно семейство.

Ако вашите църковни ръководители решат, че има аспекти от служението на поклонение, които биха искали да променят, бъдете благодарни и подкрепящи. Ако те ви поканят да участвате в този процес на промяна, тогава помогнете със сърце на слуга по какъвто и да е начин. Поради факта, че всяка значителна промяна в живота на едно църковно семейство ще изисква основа от разбиране, дадена на събранието, можете да им предложите да разгледат с молитва някакво поучение за поклонението пред църквата. Ако водачите искат помощ в това отношение, ще се радваме да дойдем и да помогнем.

Какво ако...?

Какво се случва, ако ръководството на църквата просто не иска да промени нещата? Не напускайте просто тази църква, защото не харесвате тяхното решение. Можете ли да се покланяте свободно в рамките, които те определят? Можете ли поради вашата свобода да останете и да се покланяте в свобода въпреки ограниченията? Молете се. Трябва да чуete ясно от Бог и можете да имате увереност, че Той ще ви напътства.

Възможно е една църква да не отговори на нуждите на целия ви жизнен път в Христос. Може, но може и да не го направи. Това, което е най-необходимо в една фаза на вашия растеж, може да не е това, което е необходимо в друга. Това обаче не ни дава разрешение да прелитаме от църква в църква като пеперуди, търсейки най-добрия нектар.

За тимове за поклонение....

Накъде от тук? Били сте в това училище и сега искате повече свобода и пророческо съдържание в поклонението, отколкото имате в

Силата на Неговото присъствие

момента. Как можете като тим да преминете към това? Как вписвате това във видението на вашата църква за поклонението?

Някои от същите неща се отнасят за тимове за поклонение, както и за отделните хора (вижте предишната част на тази глава.) Ако като тим искате да преминете към по-голяма свобода в поклонението, тогава ще трябва да направите това пътуване съвместно с вашия пастор и директор на поклонението. Ако те са съгласни, тогава обсъдете като тим как най-добре можете да си помогнете в процеса.

- Изучавайте и разберете сами какво казва Библията за поклонението. Това трябва да е вашето откровение. **Не можете да живеете от чуждото откровение.**
- **Вашата работа като тим** е да улесните събранието възможно най-лесно да влезе в присъствието на Бог, така че вие сами трябва да знаете как да стигнете до там.
- Разберете какво е видението на вашия директор на поклонението и на пастора за поклонението. Няма да можете да правите текущи промени без тяхното съгласие. Работете заедно, за да внесете необходимата промяна.
- По време на тимовата си работа заедно прекарвайте време в молитва за Божието сърце. Много тимове почти никога не прекарват истинско време в молитва за своето събрание или за служението си. Повърхностна молитва в началото на вашата репетиция няма да доведе до промени.
- Научете се да чувате Бог да говори и се научете да споделяте това, което чувате. Преследвайте впечатленията. Питайте Го за неща — „Покажи ми повече, Боже“. „Какво означава тази картина?“ Не забравяйте, че има **три стъпки към пророческо откровение — самото откровение, тълкуването и приложението.** Излезте и дайте глас на това, което виждате или чувате. Също така отделете време в молитва за събранието — това е част от вашата длъжностна характеристика като водач на поклонение. Да, ако сте музикант или певец, вие също сте водач на поклонението — вие помагате да доведете събранието в присъствието на Бог.
- Прекарвайте време в поклонение заедно като тим, а не просто да репетирате песните, които знаете, и да учите нови. Отново, много тимове не отделят време за поклонение заедно, освен

Силата на Неговото присъствие

времето им за служение в неделя. В тези времена на поклонение като тим ще се чувствате комфортно с пророческия израз пред другите.

- Ако не можете да бъдете свободни в личния си израз, тогава няма да можете да бъдете свободни в тима или в позицията си на служене. Натискайте за свобода в личния си живот. След това излезте публично, както вашата църква позволява.
- Помнете, че поклонението е приключение в сърцето на Бог. Насладете се на приключението, насладете се на бебешките стъпки. Не се бичувайте, ако правите грешки — Бог няма да го направи!

За пасторите...

През годините имахме възможността да разглеждаме поклонението от всички различни страни — член на събранието, член на тима за поклонение, музикален директор, помощник пастор, пастор на поклонението, главен пастор и пътуващи служители. Наблюдавали сме съвременното поклонение от времето на раждането му през 70-те до сега. Водихме поклонение, участвахме в поклонение и гледахме как се поклонят други църкви. Ние сме наставявали водачи на поклонение от много различни църкви. Защо казвам всичко това? Не за да надуваме собствените си тръби, но за да можем да осъзнаете, че в едно такова разнообразно пътуване може да сме получили доста добър преглед на това къде се намира съвременната църква в своето поклонение.

Вярвам, че църквата в световен мащаб е на кръстопът в своето поклонение и все повече и повече църкви ще бъдат изправени пред въпроса за свободата в поклонението. Бог ни пита: „Ще ме оставите ли да бъда Себе Си?“ Ще Му позволим ли или вместо това ще се придържаме към нашата удобна, създадена от човека форма за поклонение, отричайки правото на Бог да се движи със свободата, която иска в нашите времена на поклонение?

Ако църквата по право представлява небесното Царството, тогава трябва да разгледаме и евентуално да променим много неща в нашите църкви — не само начина, по който се покланяме.

Като пастори трябва да преодолеем цялата идея, че „това е моята църква“ и „това са моите хора“. Всъщност нито двете са наши, но те са Божии и ние трябва да ги водим, възпитаваме и отглеждаме с любов,

след което ги освободим в съдбата им в Него. За членовете на събранието — тази съдба може да върви заедно с нашата, а може и да не е така. Само защото вливаме часове любов и труд в живота на някого, не ни дава правото да го държим с прегръдка, която няма да го пусне. Ако следващите им стъпки в ходенето им с Бог не съвпадат с нашите, тогава трябва с любов да ги освободим и да ги благословим. Това е нашият изпит за любов. В крайна сметка искаме ли най-доброто за тях, независимо от ефекта, който това има върху нашето служение?

Трябва да държим леко църквата, която пастируваме. Толкова ли сме вкоренени в нашия начин на правене на неща, че Бог не е свободен да прави това, което иска, и да променя това, което иска? Имаме ли повече страх от членовете на събранието, отколкото страх от Бог? Ще се противопоставим ли на промените, само защото някой може да се обиди и да занесе десетъка си другаде, или ние с отворени очи ще се предадем на Бог и ще кажем „Боже, можеш да имаш църквата Си“.

Нека да бъдем практични

Как ние като пастори извеждаме нашите църкви от мястото, където са, до мястото, където Бог иска да бъдат в областта на поклонението? Очевидно това ще бъде процес, а не събитие и като всеки процес на промяна ще отнеме време и ясно видение.

- Първата стъпка е да се знае как Бог иска да изглежда поклонението. Как Той обича да го почитат? Разберете. Само когато имаме ясна представа за това, можем да продължим. Отделете времето, необходимо за изучаване и се молете. Това може да означава, че трябва да се покаем за възприемане на ценности, които не са Негови.
- Когато това е направено, задайте курс на промяна, където е необходимо. Молете се. Запишете видението и говорете с вашите водачи и старейшини. Поемете отговорност за вашите водачески насоки от миналото. Завеждането на останалите водачи на същата страница е наистина важно.
- Дайте им време да го обработят и да се молят (задайте време), след което се уговорете да се срещнете отново, за да чуете сърцата им по въпроса. Ако те са в съгласие пред Бог, тогава имате зелена светлина да преминете към следващата стъпка. Ако не са, тогава ги изслушайте без осъждане. Ако не могат да се споразумеят за това, може би е време да се разгледа дали стоят като част от ръководния екип на църквата. Ако

Силата на Неговото присъствие

продължете да се движите без целия тим в мястото на съгласие, на даден етап ще има място за разделяне в църквата. В крайна сметка това само ще навреди на църквата като цяло.

- Говорете за видението с водачите на поклонението. Отново им дайте време да се помолят и да го обработят и ако не могат да се съгласят с видението, тогава погледнете дали да продължат да водят поклонение. Те трябва да могат да подкрепят видението, за да могат да го прилагат правилно. Ако не са на място на лична свобода, тогава ги насърчавайте и обучавайте, докато не дойдат.
- Споделете видението със събранието. Това може да включва стъпката на покаяние пред събранието за възприемане на ценности, които не са Негови. Събранието няма да мисли по-малко за вас за това, но ще ви цени по-високо. Необходим е добър водач, за да може да признае своите грешки. Може да откриете, че някои хора не споделят видението и им е удобно и не искат промяна. В този момент може да загубите някои хора. Трябва да сте подготвени за тази възможност.
- Започнете сезон на обучение на църквата какво всъщност представлява поклонението. Събрание или група хора няма да се движат последователно в определена посока, освен ако не разбират добре защо трябва да го правят. Включете гостуващи говорители, ако е необходимо, за да помогнете в този процес.
- Не очаквайте процесът на промяна да приключи след два до три месеца. Вероятно ще отнеме около година или повече, за да се промени начина, по който се покланя едно събрание (от много структуриран на свободен).
- Не правете всички промени наведнъж. Не очаквайте църква, която е свикнала с 15-минутна служба на песни, внезапно да се свърже с Бог в небесата и да прекара един час в поклонение.
- Събрание в такова пътуване е подобно на бебето, което се учи да ходи. Няма да го разберат както трябва от първия път. Нито пък вие. Вероятно ще има моменти, в които ще искате да вземете грешни товари и може да го направите. Не удряйте себе си или тях по главата, когато се допускат грешки. Насърчавайте себе си и събранието. Празнувайте стъпките, предприети към свободата. Смейте се за моментите, когато

Силата на Неговото присъствие

падате. Не забравяйте, че поклонението е приключение в сърцето на Бог. Прегърнете приключението!

Цитати за поклонение, музика и изкуствата

Следват цитати за поклонение, музика и изкуствата, които сме събирали през годините. Всички те съдържат съкровище, което трябва да се добие и разтопи, позволявайки на откровението да избухне върху сърцето. Те са тайни неща, разкрити и откровението в тях може да се прехвърля. Така че, въпреки че те са откровението на други, можете да помолите Бог да ги направи откровение и за вас.

Поклонение

Ричард Фостър – *Празнуване на дисциплината*

„Формите и ритуалите не произвеждат поклонение, нито неизползването на форми и ритуали. Можем да използваме всички правилни техники и методи, можем да имаме възможно най-добрата литургия, но не сме се покланяли на Господа, докато Духът не докосне духа...Пеенето, молитвата, хвалението, всичко може да доведе до поклонение, но поклонението е повече от всички тях. Нашият дух трябва да бъде запален от божествения огън.“

Кевин Конър – *Давидовата скиния*

„Човек сам по себе си не знае как да се покланя на Бог, но копнее да се покланя. Поради тази причина човек създава форми на поклонение или някаква програма за религиозни служби и след това моли Бог да благослови програмата му. Също така, тъй като човек не знае как Бог желае да бъде почитан, той развива различни форми. Хората обикновено се събират в конкретната форма, която отговаря на техния вкус, духовното им разположение и която не обижда манталитета им.“

Вивиен Хиберт – *Пророческо поклонение*

„Докъде ни позволява Бог да стигнем? Грешим ли, че поставяме граници и чертаем линии за Бог по този въпрос? Вярвам, че е погрешно да се установяват (създадени от човека) граници, в които да се покланяме. Нашите модели за „правилно“ поклонение са библейските примери за поклонение, включително поклонението в небето. Ако изучаваме поклонението, което се извършва около Божия престол, бихме могли да се изненадаме от нещата, които Бог допуска в Негово присъствие. Нашата цел трябва да бъде да Му угодим, а не да спазваме традициите и да отговаряме на стандартите. Когато поклонението изтича свободно от нашите духове и се основава на библейските принципи, чувствам, че няма ограничение в начина, по който можем да предадем себе си в присъствието на Господ.“

Силата на Неговото присъствие

„В крайна сметка поклонението трябва да е угодно на Бог. Ние идваме пред Него, за да Му служим, а не да бъдат посрещнати собствените ни нужди; да Го чакаме, а не да Го включваме в нашата църковна програма; да чуем гласа Му, а не да присъстваме на религиозен концерт; да се предадем пред Него, а не да бъдем част от поддържана или репетирана програма; да бъде променен от Неговата слава, а не да имаме Неговия печат на одобрение за нашите лични програми. В процеса на чакане на Него, служене на Него и чуване на гласа Му, нуждите ни са посрещнати и Неговото присъствие става жизненоважна част от нашия църковен и личен живот.“

„Никога не трябва да изпускаме от поглед крайната си цел като християни и църква; да се прослави Господ. Това трябва да стане нашата главна цел — обектът и целта на самия ни живот и причината за всеки дъх.“

Том Шванда — *Пълната библиотека на християнското поклонение — Втори том*

Поклонението... Това не е предимно инструмент за евангелизиране или привличане на посетители или за набиране на учители за неделното училище. Нито е предназначено да мотивира или манипулира хората да увеличават приноса си към църквата. Нито е средство за предизвикване на хората да станат по-ангажирани в социалната справедливост или в друго законно измерение на църквата...

Джъдсън Корнуол — *Среща с Бог*

„Дълбочината на нашето поклонение винаги е пропорционална на степента на нашето откровение за Бог.“

Хауърд Мейси — *Ритми на вътрешния живот*

„Божият копнеж за нас засилва копнежа ни в отклик. Божието начално присъствие може да е толкова фино — вътрешно привличане на желание, повече от съвпадение на думи и събития, поглед отвъд в буря или цвете — но е достатъчно, за да накара сърцето да пропусне удар и да ни карат да искаме да Го познаваме повече.“

Мат Редман — *„С лице на земята“*

„Понякога в църквата се притеснявам, че сме се задоволили с поклонението на „купа със златни рибки“. Ние предаваме един дресиран и опитомен Бог и след това се оказваме заседнали в безкрайното преследване на обикновеното. Но призивът е да се впуснем в океана, да се сблъскаме с необикновеното и да изследваме могъщите Божии дълбини. И въпреки че нашите земни времена на събиране за поклонение може никога да не прозвучат в дълбочината

Силата на Неговото присъствие

на славата Му, пазете се от онези, които дори не се опитват да го направят.“ (моите коментари — поклонение на купата със златни рибки — обикаляне и придвижване до никъде, винаги правейки едно и също и виждайки едно и също.)

„Когато става въпрос за поклонение престолът, винаги задава тона.“ (какво се случва около престола в поклонение, какво иска Бог от това време за поклонение, какво иска Той да разкрие за Себе Си?)

„Песните са едно, но това надхвърля музиката, това е целият ни подход. Подготвяме ли сърцето си за божествена среща? Твърде често съм виновен за бърза молитва с групата за поклонение и работа, както обикновено. Но Бог не се наслаждава в бързата храна духовно. Това е духовен повод, който трябва да бъде белязан от мистерия и чудо. И не можете да се втурнете в чудо.“

Бил Джонсън — „Свръхестествената сила на преобразения ум“:
„Не се оформяйте от мнението на човека, а се оформете от оценяването на Неговото присъствие“.

„Разбирането е опит — ние трябва да изискваме опит на това, в което вярваме... В нашата култура ние определяме разбирането като нищо повече от познавателно мислене... но в източната култура, която е културата на писанията, разбирането е опит. Това означава да ангажираме петте си сетива. Всъщност гръцката дума за разбиране в този стих (Матей 13:19 — притчата за семето и сеяча) означава учене, което се осъществява чрез петте сетива. Библейското обучение се осъществява първо в духа и докато се подчиняваме на Божия Дух, нашият дух го съобщава на умовете ни, за да можем да разберем интелектуално“.

Джеймс Гол — „Когато хората Ми се грижат, ценят, възпитават и обичат „Хляба на присъствието Ми“, както родителят прави за новороденото си дете, тогава ще дойде съживлението.“ — думи, чути от Джеймс в сън, даден от Бог.

Джон Пол Джаксън — „За да се докоснем до истинското поклонение, трябва да влезем в областта на свръхестественото; трябва да влезем в областта на Бог. За да направим това, трябва да си дадем свободата, след това да експериментираме, защото ако нямате свободата да експериментирате, вие сте управлявани от нещо различно от вашия дух... Но точно това направи Давид, когато танцуваше с всички сили по пътя от Овид-Едом. Той си даде свободата да експериментира и това му позволи да танцува както никога досега!“

К. С. Луис

„В безопасност? Кой каза нещо за безопасност? Разбира се, че не е в безопасност. Но Той е добър.“

— Коментари за Аслан, „Лъвът, вещицата и дрешникът“

Шарлот Бейкър

„Поклонението е екстравагантна любов и крайно подчинение.“

Сами Типет

„Истинското поклонение няма място за наблюдаващо сърце.“

Ричард Каби

„Поклонението обновява духа, както сънят обновява тялото.“

Неизвестен

„Духовният живот не може да се превърне в периферен, той винаги е граничен и ако го живеем, трябва да притежаваме пионерски дух.“

„Нашето служение към Бога не може да бъде просто събитие, то трябва да бъде начин на живот.“

„Поклонението трябва да проникне във всяка област от живота ни. То трябва да е причината за нашето съществуване, основата на всяка система от вярвания, на която държим, и центърът на нашия мироглед“.

„Истинското поклонение съзнателно поставя Бог в центъра на целия живот.“

„Предпочитанията до голяма степен са се превърнали в заместител на присъствието.“

Греъм Хендрик

„Поклонението е Божието удоволствие от нас и нашето наслаждаване от Него. Поклонението е отклик на връзката Баща/дете.“

Рик Джойнър

„Няма да можем да издържим интензивността на конфликта и битката, без да се закоравим — ако не сме непрекъснато размеквани от поклонението.“

А. У. Тоузър „Светът загива поради липса на познание за Бог, а църквата изпитва глад поради липсата на присъствието Му.“

Уилям Никълс „Поклонението е върховната и единствена необходима дейност на християнската църква. Само тя ще остане...на небето, когато всички останали дейности на църквата ще отминат.“

Д-р Дейвид Бломгрен — „Пророческият дух, идващ и проникващ в атмосферата на поклонението, е свидетел за присъствието на Исус, което се проявява в службата.“

„Ние трябва да се покланяме като пророчески хора, а не просто като хора, които вярват в пророческото.“

Лин Пакър — Някои разсъждения за поклонението

„Поклонението е пътешествие в сърцето на Бог. Поклонението не е формула, умение, което трябва да се научи, а част от езика на взаимоотношението, в което израстваме ден след ден. То е приключение в любовта. То е приключение, което е едновременно рисковано и безопасно. Рисковано, защото ще ни коства да бъдем свободни в поклонението си и не знаем точно каква ще бъде тази цена. Знаем, че това ще включва умирање за себе си, загуба на страха ни от човека и доверие на Бог, но повече от това може да не знаем в този момент. И след това то е безопасно — безопасно, защото знаем, че в Неговото присъствие е вечна свобода и изобилен живот; че нашият Баща, Който винаги е добър, е откъм нас, а не срещу нас; че Той ни обича с вечна любов и ни се наслаждава. Когато влезем в това място на поклонение, там откриваме Божието сърце. Там откровението тече и това откровение, ако го прегърнем, завинаги оформя живота ни — превръщайки ни повече в образа на Този, Когото обичаме, и ни променя от една степен на слава в друга.“

„Понякога не знаем как да се покланяме, защото не сме били научени как Бог обича да го почитат. Учим се чрез осмоза, чрез пример от поколението преди нас, които са се учили чрез пример от поколението преди тях. Така че обикновено се учим как да се покланяме чрез традиции, а не от Писанието. Понякога ни учат, съзнателно или несъзнателно, че „поклонението трябва да се хваща, а не да се учи“, но рядко бихме приложили това към каквото и да било друго следствие. Никога не бихме казали „Летящ самолет — трябва да се хваща, а не да се учи“ или „Библейско изучаване — не можеш да го научиш, просто трябва да го хванеш“. И така, защо поклонението е различно? Защо казваме това за поклонението? Възможно ли е самите ние наистина да не знаем как да се покланяме и да не сме виждали „ученето как да го правим“ като достатъчно висш приоритет.“

Силата на Неговото присъствие

„Като хора повечето от нас копнеят за сигурност и предсказуемост, а истинското поклонение е всичко друго, но не и предсказуемо. Така че нашият естествен ум вижда и се придържа към неща като стиха, който говори за това да правим всичко „прилично и в ред“ и ние го използваме като оправдание за това, че не стъпваме в неизследваните води на срещата с Бог. Забравяме, че Бог е достатъчно голям, за да се грижи за Своята църква и че е напълно способен да ни каже колко далеч е достатъчно далеч. Работата е там, че Той иска да плуваме в реката на Неговата любов, понесени от Неговия Дух, вместо да изграждаме нашите църкви от пясъчни замъци до нея. Въпросът не е „Прекалили ли сме?“ а „Достатъчно далеч ли сме отишли в поклонението си?“

Моите собствени мисли, вдъхновени от книгата **Опасно чудо**

Книгата пита — Туристи ли сме или пътешественици; пътешественици или поклонници; поклонници или пионери? Моите мисли — *Пътуваме ли по износената туристическа верига на Поклонението и християнството, отивайки там, където ни водят туристическите водачи, или пътуваме по пътища, по които малко се пътува или още по-дръзко по неизвестните, неизследвани граници само с Бог като наш водач? Кои са туристическите водачи в живота ни? Те могат да бъдат нашите водачи на поклонение, пастори, приятели, страхът ни от това, което другите могат да мислят, собствените ни несигурности и т.н. Те са тези, които ни подтикват да играем на сигурно, да бъдем същите като всички останали, да не разклащаме лодката като се опитва да излезе от нея. Но Бог не само казва, че трябва да излезем от лодката, но че трябва да ходим по водата.*

Турист — Нека да видя забележителностите, подредената версия, да я изживея от външния край, но никога да не влизам в нея.

Пътешественик — Ще сляза малко от утъпкания път, ще изживея докосване до истинското нещо, но няма да се бавя. Ще продължа, преди моето поклонение да изисква нещо от мен.

Поклонник — Може да съм докоснат от религиозно преживяване и ще живея от това преживяване, като го преразглеждам в съзнанието си, но всъщност мога или не мога да отида там отново.

Пионер — Ще бъда човек, който ще изследва страната задълбочено, ще експериментирам и живея в нея, ще я уредя и ще я направя обитаема за другите, но непрекъснато ще завземам нови позиции. Ще живея приключението, докато другите гледат!

Музика

Мартин Лутер — „Музиката е добър и славен Божий дар. Силно съм убеден, че след богословието няма изкуство, което да може да бъде поставено на ниво с музиката. Дяволът бяга пред звука на музиката почти толкова, колкото пред Божието Слово.“

Неизвестен — „Музиката, пята от покланящи се войни днес, разрушава духовните крепости и подготвя почвата за евангелизиране.“

Неизвестен — „Музиката вече не е просто забавление. Сега е на върха на световната евангелизация. Тя е абсолютно стратегическа за това, което Бог прави в наше време. Със свежия вятър на обновлението идва обновеното разбиране за мястото на помазаната музика в Божиите цели.“

Неизвестен — „Музиката е...Инструмент за поучаване; призив на тръба, който призовава армията; маршова песен, която ги вдъхновява да се бият; освежител на уморените войници; сила, която хвърля злите духове в полет.“

Изкуствата

Неизвестен — „Ако искате да знаете накъде е насочен светът, не гледайте към онези, които ни управляват — погледнете тези, които ни формират чрез контрол върху съвременната култура. Именно на това културно бойно поле — изкуствата — се води борбата за нашите души.“

Стивън Бенет — „Истинските артисти имат донякъде дразнеща принуда да оспорват статуквото. Творческите хора са по своята същност и надареност, родени да изследват. Творческият артист използва изкуствата като своя среда за изследване. И ако той е честен артист, целта на неговото търсене е истината. Истинският артист действително е пророк. Погледът му търси неща, които другите пропускат. Неговото намерение е да изрази реалността на нещата, като се задържи зад просто повърхностните проблеми.“

Майкъл Медвед — *Статия — Нашата чума на песимизма* — „Истинската сила на медиите е способността да се предефинира реалността, да се променят нашите очаквания за това какво представлява нормалният живот. Телевизията и филмите злоупотребяват с тази сила, прокарвайки идеята, че здравословното, обикновено щастие е невъзможно.“

Маурисио Паласио — Университет на нациите на Младежи с мисия — „Изкуствата са толкова мощни, защото говорят най-вече на душата ни, независимо от възрастта, пола или националността ни. В резултат на това всички творчески действия могат да донесат променящо живота откровение на истината, раждащо свобода и спасение.“

К. С. Луис „Книгата или музиката, в които сме смятали, че се намира красотата, ще ни предадат, ако им се доверим. Тя не е в тях, а само е дошла чрез тях, а това, което дойде чрез тях, беше копнеж...те не са самото нещо; те са само ароматът на цвете, което не сме открили, ехото на мелодия, която не сме чули, новини от страна, която не сме посетили. Какво е копнежът, той е за нещо повече, нещо по-голямо и извън нас самите, той е, въпреки че не го разпознаваме, копнежът за вечността, копнежът по Бог и познаването Му.“

Абрахам Хешел — „Произведение на изкуството ни запознава с емоции, които никога не сме обичали досега. Великите произведения произвеждат, вместо да задоволяват нуждите, като дават на света свежи желания.“

К. С. Луис — „Сядаме пред една картина, за да направи нещо за нас, а не за да можем ние да направим нещо с нея. Първото искане, което всяко произведение на изкуството ни отправя, е предаването. Гледайте, слушайте, приемайте.“

Дейвид Путман — продуцент на „Огнени колесници“ „Далеч повече от всяко друго влияние, повече от училище, дори повече от дома — моите нагласи, мечти, предубеждения и предпоставки за живот са необратимо оформени на пет и половина хиляди мили в място, наречено Холивуд.“

Биография – Роб и Лин Пакър

Служението на Роб и Лин Пакър носи каталитично помазание на откровение, което носи пробиви и промени както в отделния живот, така и в църквите, докато служат.

Роб и Лин са достоверни пастори и са пастирували в Нова Зеландия в различни ситуации в продължение на повече от 30 години. Тяхното служение „Творчески огнени служения“ е създадено, за да улесни тяхното международно пътуващо служение. Те също са част от пътуващия екип на служението „Екстремно пророчество“ под покривалото на Патриша Кинг във Финикс, САЩ. Роб и Лин са членове на Пророческата кръгла маса в Нова Зеландия и са широко уважавани като пророчески служители заради способността им да чуват и декларираат това, което Бог прави в нацията.

Като двойка Роб и Лин имат способността да служат по различни начини. Различните аспекти на тяхното пророческо служение — пророческото, поучаването, поклонението, музиката, танците, изкуството, поезията, разказването на истории, изцелението и възстановяването — са мощна комбинация от дарове, които им позволяват да служат с чувствителност и страст във всяка ситуация. Те са страстно влюбени в Христос, заради които са предали всичко, за да следват призива на Христос в живота си.

Роб е талантлив говорител и служи силно в областта на поучението и поклонението. Той е широко уважаван наставник на много водачи на поклонение в Нова Зеландия. Роб също е известен автор на песни и водач на поклонение, като много от песните му се пеят по целия свят.

Силата на Неговото присъствие

През годините той е създал много ресурси за служение включително CD-та, DVD-та за поклонение и нарисване и наръчници за обучение.

Служението на Лин носи много силно пророческо острие. Тя служи главно в поучението и пророческото, призовавайки и позволявайки на хората да стъпят в съдбата си. Нейното пророческо надаряване се изразява чрез нейното поучение, изкуство, танц, разказ и поезия. Лин също така служи силно в областта на вътрешното изцеление, черпейки от Божието Слово и от собствения си житейски опит. Написала е няколко книги, обхващащи различни теми — танци, поезия и 2 книги с пророчески алегии, наречени „Шепот от небето 1 и 2“.

Роб и Лин могат да служат поотделно или като двойка и могат да служат по следните начини на вашата църква или група.

- Поучение — конференции, местни църковни събрания, младежки събрания, пророчески и изцелителни събития
- Поклонение — обучение на тимове за поклонение, семинари за поклонение и водене на поклонение
- Семинари по танци/изкуства — Поклонение с танци, рисуване, писане
- Екстремни пророчески училища — „Училище на славата“, „Училище за екстремно пророческо“, „Пророчески палатков лагер“ и „Силата на Неговото присъствие“ — училище за пророческо поклонение